SPORT

IUNIE 1968

11

ÎNCLEȘTARE PENTRU TITLU

SIMION AUREL (dreapta), revelația finalelor din acest an, a fost singurul reprezentant al provinciei care a reușit să... răpească un titlu boxerilor din Capitală. Iată-l în meciul cu Constantin Buzuliuc, cu puțin timp înainte de a primi perechea tricoului de campion cucerit în **1965**. (Citiți comentariul din pag. 8)

FOTBAL

●

Cupa Campionilor Europeni

MAREA FINALĂ DE PE WEMBLEY

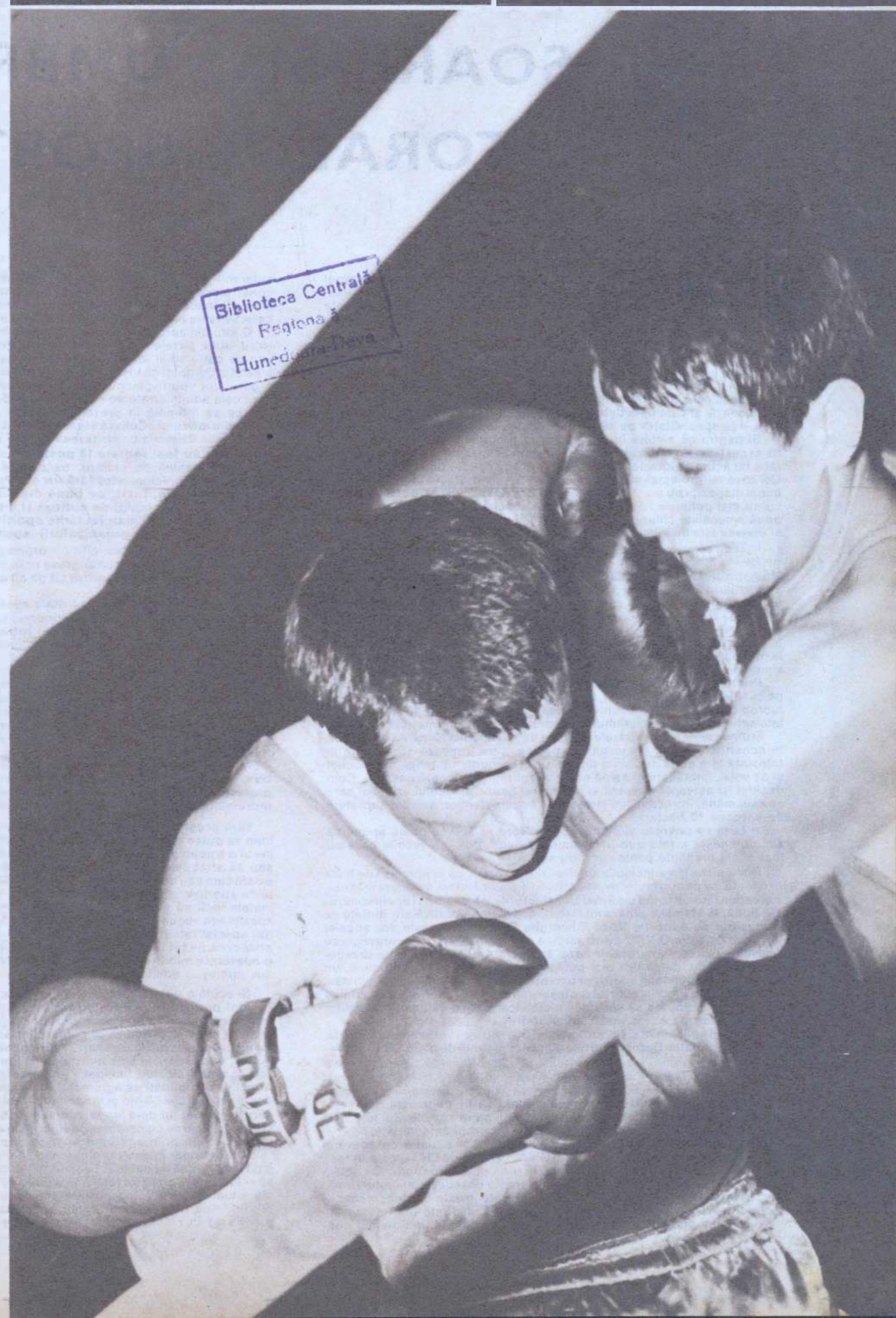
●

14 ECHIPE la sfîrșitul campionatului

ATLETISM

●

Marșul atleților spre J.O. din Mexic

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr. 11 (226)
ANUL XXI
IUNIE 1968

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic «Casa Scinteii».

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București — 22. Telefoane: 11 91 13 și 11 10 05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni—15 lei; 6 luni—30 de lei; 1 an—60 de lei.
43 806

Editorialul nostru de
G. ȘTEFĂNESCU

SOARE ȘI... UMBRE PE LITORALUL SPORTIV '68

La ora cînd apar aceste rînduri, pe frumosul nostru litoral au și început să sosească pe calea aerului, pe mare sau pe uscat, primele «eșaloane» din cei peste 500.000 de turiști care-și vor petrece vacanța anul acesta în stațiunile înșiruite ca niște mărgele pe «Riviera» românească.

Ca în fiecare an, de la Vama Veche și pînă la Năvodari, suflul înnoirilor și al pregătirilor de tot felul, pentru a se putea oferi vizitatorilor cele mai bune condiții de odihnă, tratament și, firește, amuzament impresionează în mod plăcut. Și cum, din complexul de preocupări, în acest sens nu lipsesc cele cu caracter sportiv iată că am ajuns la subiectul care ne interesează, și care ne-a determinat să facem o vizită «ad hoc» sau, dacă vreți, «de specialitate» pe «terenul» în chestiune: LITORAL '68.

Și pentru că sîntem în plină vară ne propunem să vorbim mai întîi de aspectele... însorite ale problemei, lăsînd mai la urmă pe cele... înnourate. Iar acum să începem (cum e și firesc) cu «perla» litoralului: Mamaia. Cei care au proiectat și construit acest minunat orășel al destinderii și bunei dispoziții nu s-au arătat de fel zgîrciți cu sportul. Au dotat stațiunea cu nu mai puțin de 12 terenuri de tenis de cîmp, 5 de volei (dintre care două amenajate chiar pe plajă), 4 de mini-golf, un teren de baschet, ca și diverse alte instalații pentru jocuri, gimnastică etc.

In ceea ce privește «noutatea sportivă», ea este ilustrată prin instalația de Bowling, sport înrudit cu populara noastră disciplină — «popicele». Moderna sală în care se află Bowling-ul este plasată în imediata apropiere a hotelului «Parc» și e prevăzută cu 12 piste paralele, fiecare avînd cîte un tablou electronic pe care apare numărul de popice nedoborîte. Și pentru ca treaba să fie completă, constructorii au prevăzut ca operațiile de adunare (strîngere), ridicare și așezare a popicelor, ca și restituirea bilelor la punctul de lansare, să se facă tot automat. Bowling-ul cunoaște în multe țări europene și, mai ales, în America, o mare popularitate, convingerea noastră fiind că el va cuceri adepți în scurtă vreme și la noi.

Printre numeroasele atracții sportive ale Mamaiei se numără și cele pe care le oferă Siut-Ghiolul, unde se află, la dispoziția amatorilor, 43 de hidrobiciclete, 50 de bărci universale, 15 sandoline, 4 yole, 12 șalupe afectate schiului pe apă — o ramură de sport în curs de afirmare, și un cuter.

Frumoase ne apar și bazele sportive de la Mangalia Nord. Aici am găsit în construcție două arene pentru popice, care urmează să fie date în folosință în a doua decadă a lunii iunie. Terenurile de tenis, de baschet și de volei, îmbrăcate în haină nouă de zgură, își așteaptă oaspeții. Cum dealtfel își așteaptă oaspeții și inventarul nautic al lacului artificial care se aseamănă, întrucîtva, cu Herăstrăul bucureștenilor, avînd o suprafață de aproape 10 hectare.

În ceea ce privește stațiunile Eforie Nord și Sud se poate spune că aici domnește «statu quo-ul». Nimic deosebit, doar că vechile baze au fost și ele pregătite pentru un nou sezon.

Dacă privim în ansamblu amenajările sportive, ca și numărul de baze existente, se pare că «efectivul» ar putea fi socotit într-o oarecare măsură, corespunzător. Privind însă mai atent lucrurile, observăm și unele «fisuri». De pildă, la Mamaia, pînă anul trecut, activitatea sportivă era dirijată de profesorul de educație fizică Gheorghe Enacopol. Acesta era angajat sezonier de către O.N.T., avînd sarcina să organizeze și să supravegheze activitatea de pe numeroasele baze, enumerate mai sus. Trebuie să recunoască oricine că pentru a-și putea îndeplini multiplele obligațiuni, un asemenea responsabil sportiv ar fi trebuit să fie un veritabil «om-rachetă». Așa că, în mod practic, aportul profesorului Gh. Enacopol, oricît de inimos ar fi fost el, nu putea să satisfacă nici măcar parțial volumul obligațiilor ce-i reveneau pe acest vast șantier sportiv.

Aici mai apare însă și o... curiozitate. Și pentru că vorbeam de Mamaia, iată care e situația. Bazele sportive sînt administrate de către I.H.R. (Întreprinderea de hoteluri și restaurante), iar de activitatea pe aceste baze se îngrijește O.N.T. Întrucît cuantumul de preocupări ale celor două foruri — O.N.T. și I.H.R. — este, după cum se știe, de proporții deosebite, nu ar fi oare mai indicat ca organele citate să fie degrevate de aceste probleme (care, de altfel nici nu prea intră în sfera specificului lor) și să se ocupe de ele, o terță întreprindere, cu un profil caracteristic?

În felul acesta, credem, s-ar putea rezolva și situația de adevărat «copil vitreg» a activității de pe Siut-Ghiol, creată de I.H.R., care în fapt, nu știe cum să scape de acest «balast» prea puțin productiv. Că activitatea sportivă pe Siut-Ghiol e un copil vitreg o dovedește și faptul următor: în anul 1949, pentru 20 de bărci universale, exista un debarcader — cel de astăzi — același, care acum trebuie să facă față unui număr de șase ori mai mare de diferite ambarcațiuni, precum și unui număr considerabil mai mare de amatori ai sporturilor nautice. De ce nu se mai construiesc și alte debarcadere și se înghesuie toată activitatea pe unul singur? În atari condiții, fără o bună organizare și dotare, e și explicabil ca activitatea nautică pe Siut-Ghiol să nu fie... productivă.

O situație apropiată cu cea întîlnită la Mamaia, am găsit-o și la Eforie Nord. Aici, bazele sportive sînt administrate o parte de către I.H.R., o alta de către edilii locali, și, în fine, unele de către vilele cărora le sînt afectate. De notat că I.H.R. nu a avut și nu are nici în prezent angajat vreun organizator sportiv; singurele baze care beneficiau de un atare personaj erau cele administrate de edilii stațiunii. Spunem **beneficiau** pentru că iată ce se întîmplă în prezent cu acești solitari organizatori sportivi. Cităm din articolul «Cultură și vacanță» apărut în ziarul «Dobrogea nouă», nr. 6148 din 21 mai a.c.: «**Interesant este un alt fapt. În mod cu totul birocratic au fost radiate 18 posturi** (n.n. salariați sezonieri: bibliotecari, responsabili de cluburi, de puncte culturale, ORGANIZATORI SPORTIVI, tehnicieni etc) **fără un studiu atent al necesităților. S-a mers pînă acolo, încît, pe bună dreptate, se întreba președintele Comitetului municipal de cultură și artă, cine va organiza și conduce, anul acesta, manifestările sportive în stațiuni, pentru că au dispărut din state organizatorii sportivi?»**

Deci, pînă acum, doar cîte un organizator sportiv pe stațiune. Dar acesta li s-a părut unora că ar greva prea mult... bugetul! Mai putem avea pretenția unei activități sportive cît de cît organizată pe litoral în sezonul estival?

Sugerăm ca de întreaga activitate sportivă de pe litoral să se ocupe, așa cum am mai arătat, o întreprindere, care ar putea fi similară celeia constituită nu demult în București — **Întreprinderea de agrement** — și în al cărei profil considerăm că se integrează perfect problema mai sus notată.

Acum, este adevărat, pentru sezonul în curs sugestia noastră are puține șanse să mai fie tradusă în fapt, timpul material ne mai îngăduind o corectare. Propunem deci altceva. Pentru actualul sezon estival, O.N.T. să ia legătura cu conducerea I.C.F. căreia să-i solicite, pentru organizarea mai judicioasă a activității la bazele sportive de pe litoral, studenți și studente din ultimul an de cursuri, care ar putea fi repartizați pentru efectuarea practicii, tocmai la bazele sportive despre care vorbim. De asemenea, la fiecare hotel ar fi de mare utilitate existența unui «**punct sportiv**», unde tot un «icefist», eventual un instructor sportiv calificat sau un profesor de specialitate, salariat sezonier, ar putea fi mobilizatorul și îndrumătorul vilegiaturiștilor dornici să practice sportul.

Fără acești organizatori și îndrumători ne apare firească întrebarea cum va putea de pildă, să învețe un amator, în timpul vacanței, să mînuiască o ambarcație (gustînd bucuria luptei cu valurile, cu iola) de exemplu sau să străbată în viteză distanțele de apă utilizînd schiurile, dacă nu există cine să-i dea măcar cele mai elementare noțiuni. Dar celelalte discipline sportive, de pildă tenisul, baschetul și voleiul sînt ele oare atît de simple încît să se poată învăța... după ureche? Nemaivorbind de înot, sportul «en vogue» la mare. Ce bine și-ar găsi locul pe litoral niște instructori specializați în natație. Și pentru că am amintit de înot, cu regret constatăm că pe tot litoralul românesc nu există **nici un bazin**. Singurul — o adevărată mîndrie a stațiunei Eforie (al I.C.F.-ului) — a fost desființat din motive.... edilitare.

Și acum o ultimă întrebare. Se spune că bazele sportive de pe litoral nu sînt productive. Adică, nu fac încasări. Păi, cum să poți încasa un ban dacă nu oferi nimic sau aproape nimic, în schimb? Și aici revenim la ideea noastră, și anume că numai o întreprindere lucrativă specializată, cu un pronunțat profil de sport și agrement, ar putea soluționa problema. Adică, baze sportive bine amenajate și întreținute, un program de activitate judicios alcătuit, mijloace eficiente de popularizare și multiple și atractive posibilități de agrement. Ni se par de un real folos și eventuale centre cu biciclete-solo și tandemuri — de închiriat cu ora, pentru deplasările sezoniștilor de-a lungul litoralului. (S-ar putea organiza, cu succes credem, și curse cu caracter popular). De ce nu s-ar înființa și centre de călărie, ca un prim pas spre un viitor hipodrom atît de dorit?

Am dat doar cîteva exemple, dar pentru o asemenea unitate interesată și condusă de oameni inspirați și dornici să facă o treabă serioasă — litoralul — oferă un foarte vast teren de valorificare. În orice caz actuala situație, privind organizarea activității sportive pe litoral nu poate rămîne mult timp în stadiul improvizațiilor, iar persoanele în drept au datoria să ia cît mai grabnice măsuri de remediere.

LITORAL 1968

Vara si-a deschis larg portile, lăsind să inunde bucuriile de tot felul, pe care le oferă zilele însorite ale vacanței. Si cum bucuriile, la care ne referim, sînt indisolubil legate de frumoasele perspective deschise tuturor vîrstelor de eterna si mult-cîntata mare, iată-ne într-o vizită pe litoral, căutînd să surprindem pentru dvs., dragi cititori, cîteva aspecte — sportive bineînțeles — prin care veți putea lua un prim contact, de încălzire, cu ceea ce, în curînd sperăm, că vă veți întîlni. Imaginile noastre sînt si luminoase si mai putin luminoase, însă credem că acestea din urmă, prin grija edililor frumoaselor noastre statiuni de pe malul mării, pînă la apropiata dvs. vacantă vor deveni si ele strălucitoare.

Zveltele și monumentalele hoteluri ale Mamaiei rîd parcă în soare, laolaltă cu cohorta micuților vizitatori, nespus de bucuroși de a se afla în vacanța mare la... mare.

Zorile abia mijind n-au adus încă pe terenul de mini-golf amatorii pentru acest joc atît de atractiv. În curînd însă...

Terenul de baschet trebuie doar marcat și poate începe. Alături, însă, celălalt teren, de t chiar dacă va fi marcat, desigur, va soma. Îi lip gardul împrejmuitor. Ce păcat...

Dar la Mamaia sînt și terenuri de tenis dotat tot... tacîmul. Ca de pildă cel pe care-l vede ilustrația noastră, căruia în acest moment i s ultimele pregătiri pentru începerea «ostilități

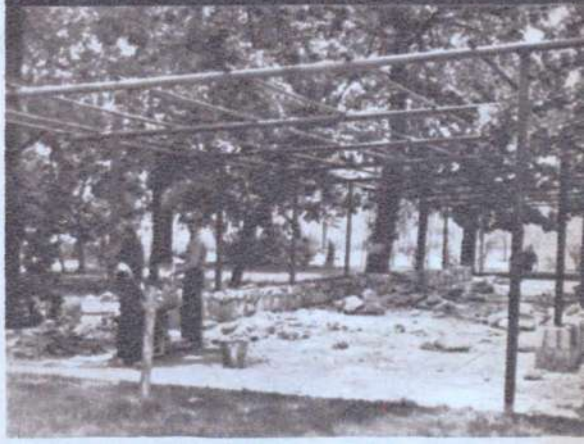

Cu toate pînzele în vînt, ambarcațiile se răsfață pe întinsul mării, propulsate de fiecare adiere de vînt. Dacă însă marea se supără, atunci Siut-Ghiolul îi primește ospitalier pe toți amatorii acestui elegant sport.

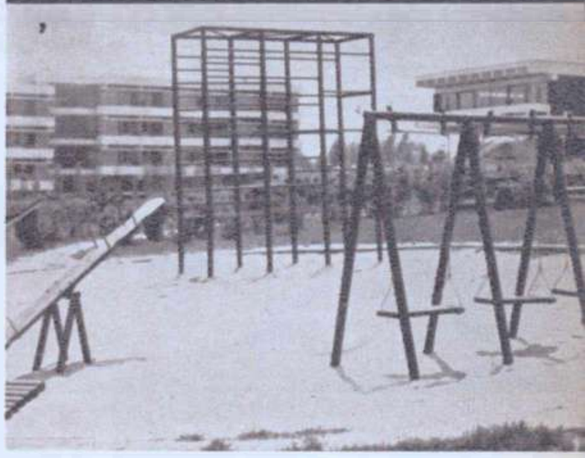

n punct de mare atracție al stațiunii Man-
-Nord, îl constituie lacul, amenajat în ime-
a apropiere a mării pentru practicarea spor-
or nautice fără... riscuri. Tinerii din foto-
ie vă invită să faceți neîntîrziat o vizită celei
recente realizări de pe litoral.

Una dintre cele două popicării aflate în construcție la Mangalia-Nord. Amplasate într-un cadru neobișnuit litoralului, în... pădure, sîntem siguri că noile baze sportive vor fi intens solicitate.

Și celor mai mici vizitatori ai litoralului le sînt rezervate surprize dintre cele mai plăcute. Iată în imaginea noastră unul dintre spațiile de joacă de la Mangalia.

acest loc, la Eforie-Nord, era nu de mult
odern și bine utilat bazin olimpic, a cărui
riție a lăsat regrete unanime. Pe cînd un

Și la Mangalia se acordă toată atenția pregătirii terenurilor pentru sezonul estival. Sperăm că la apariția acestor rînduri ele să fie în cea mai bună... formă pentru a-și putea primi oaspeții.

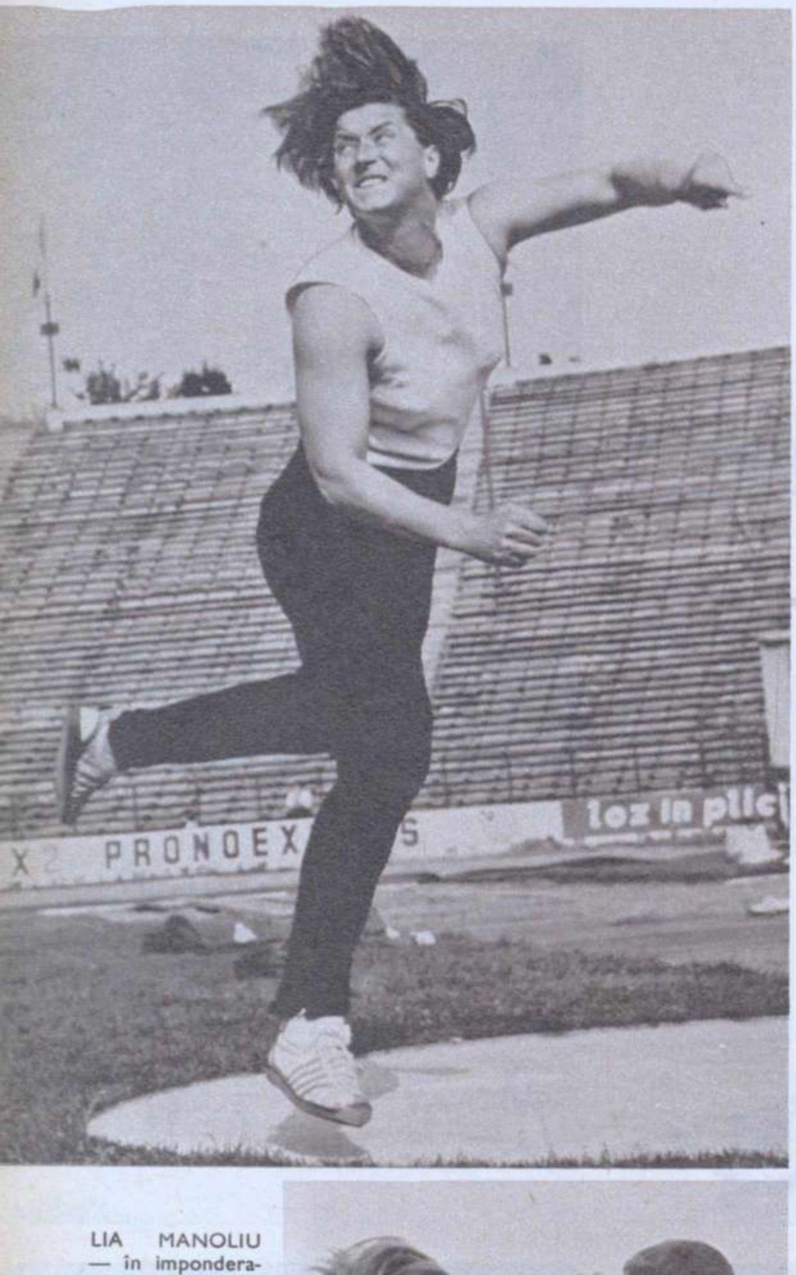
În contrast cu multe lucruri frumoase prezentate în acest an pe litoral, iată în fotografia noastră și o mostră de lipsă de spirit gospodăresc, care nu face de fel cinste edililor Mangaliei-**Nord**.

ÎN MARȘUL ATLEȚILOR SPRE J.O. DIN MEXIC

LIA MANOLIU cap de afiș

Am intrat în linie dreaptă, după ultima turnantă. Cîteva luni încă și atleții noștri cu investitură olimpică vor face primele fotografii lîngă piramidele aztece. Cîți vor fi aceștia și cine, nu se știe. Ceea ce se cunoaște este faptul că federația noastră de specialitate continuă goana cu arcanul după oameni buni de lot olimpic. Desigur, avem de-a face cu niște arcangii în variantă modernă, contemporană. Dacă scoți acum la început de sezon un rezultat ca să vibreze geamurile poți dormi liniștit tot anul. De ce? Foarte simplu! Cum te-ai afirmat, au și pus mîna pe tine și nu-ți mai dau drumul din lot chiar dacă, prin reducere la absurd, ai cere-o. Judecata lor e simplă și, poate, infailibilă: «Dacă omul a reușit să intre cu rezultatul său în primele zece locuri ale ierarhiei mondiale a sezonului, înseamnă că are ștofă și ar fi o mare greșeală să-l scapi printre degete!». Se petrec însă și excepții de la regulă. Așa-i regula: să aibă și excepții. De pildă, dacă osteanul îmbătrînește este lăsat la vatră, chiar dacă a avut merite deosebite în trecut. Și judecata care stă la baza acestei excepții e simplă și, poate, infailibilă: «Cu senatori de drept ajungem la viteză de melc și direcție de rac!». Așa s-a întîmplat cu Lia Manoliu. Discobola a aruncat la patru Olimpiade. Anul trecut, gîndindu-se serios și la a cincea Olimpiadă, a încercat să-și modifice tehnica. Să și-o adapteze vîrstei (e născută în 1932). Rezultatul? I s-a spus: «Poți pleca, dragă. Știi, noi sîntem împotriva senatorilor de drept!» Și Lia a plecat. În căutarea greșelilor. Cu succes în căutările ei. Succes atestat de rezultatele din acest sezon, de-a dreptul impresionante. I s-a spus din nou: «Văzîndu-ți progresele, ne-am dat seama, dragă Lia, că ne-am pripit. Hai, te rog, înapoi în lot!» Și Lia a revenit. La concursul republican de primăvară, ce a avut loc în Capitală, pe stadionul «23 August», luna trecută, Lia Manoliu a avut o evoluție excelentă. Numai aruncări peste 55 de metri, dintre care una de 56,16 m care, dacă arbitrul în cauză ar fi fost atent la locul unde a căzut discul, ar fi putut să fie, așa cum au văzut specialiștii din tribună, un nou record național, de cel puțin 57 de metri. Dar n-au intrat zilele în sac. Pe Lia o necăjește altceva mai mult. Are prea puține concursuri. Recordmana mondială de disc Christine Spielberg (61,64 m) și predecesoarea ei, Liesel Westermann (61,26 m), au cel puțin două concursuri pe săptămînă. Lia pretinde că dacă i s-ar asigura și ei un program

LIA MANOLIU — în imponderabilitate — își urmărește discul, căruia îi pregătește lansări dincolo de 58 de metri. Deocamdată, a ajuns la 56 de metri pentru care Ion Balaș, vicepreședinte al C.O.R., îi înmînează o cupă de cristal.

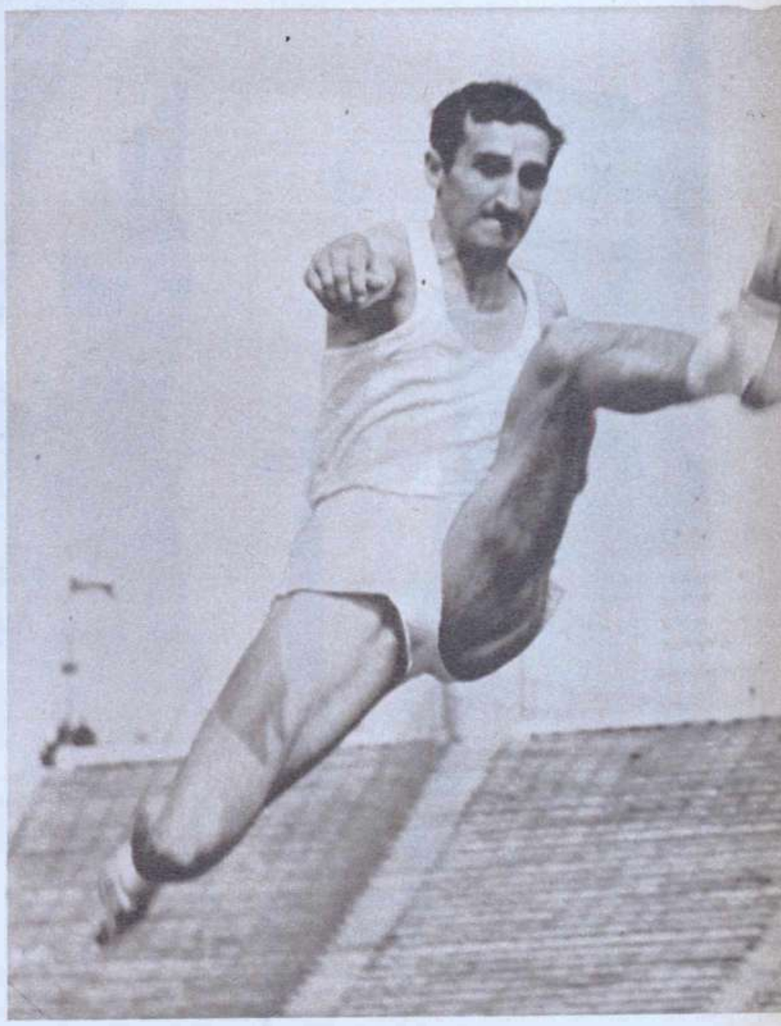

OLIMPIA CATARAMĂ — a doua discobolă a României — înaintea exploziei.

NICOLAE MUSTAȚĂ a primit și el un cristal pentru a opta performanță mondială a tuturor timpurilor la maraton — 2.13:26,2!

VASILE SĂRUCAN mai are 28 de centimetri pînă la pragul de aur — al celor 8 metri.

asemănător s-ar putea stabiliza la o constanță de 58—59 de metri, singura care ar îndreptăți-o să fie sigură de obținerea cel puțin a unui punct la Olimpiada din Mexic. După părerea specialiștilor și, în primul rînd, a atleților, dacă sportivul are concursuri puține el învață să se antreneze, dar nu și să concureze, ceea ce este esențial. Or, pe cine interesează meritele unui atlet doar la antrenamente? Medaliile se atribuie pentru merite la concursuri!

La acest concurs republican de primăvară, «arcangiii» nu prea au avut de lucru. Un singur record național. La 110 m garduri. 14,1 secunde. L-a realizat Dan Hidioșanu. (Anemometrul a indicat o viteză a vîntului incompatibilă omologării recordului. Dar vîntul a fost din lateral. Așa că ultimul nume în evoluția recordului național la proba de 110 m garduri nu mai este la ora actuală Nicolae Macovei, ci Dan Hidioșanu). Au fost și o serie de recorduri personale. Cele mai multe la sărituri și aruncări: V. Sărucan — 7,72 m, V. Mureșan — 7,65 m, M. Zaharia — 7,64 m (toți la lungime), D. Pișcalu — 5,00 m (la prăjină), Argentina Menis — 51,64 m (la disc), R. Rusu — 3:49,4 (la 1 500 m), B. Iliescu — 10,5 (la 100 m). În scădere s-au prezentat Mihaela Peneș (a cărei tehnică se pare că funcționează încă incorect), Șerban Ioan, Gheorghe Zamfirescu, Petre Astafei, Virginia Bonci și Valeria Bufanu. Păcat că nu l-am putut vedea pe Csaba Dosza. Dacă federația s-ar fi străduit puțin poate acest junior ar mai fi adăugat recordului său personal de 2,06 m la înălțime încă 2—3—4—5 centimetri. Dacă asta s-ar fi întîmplat în mod cert, poate că ar fi existat străduințele. Păcat că nu l-am putut vedea și pe Șerban Ciochină. Tripulsaltistul nostru este împotriva numărului mare de concursuri, se pare. Sau poate ni se pare? În orice caz, la acest mare eveniment intern al atletismului nostru au lipsit cam 33% din cei care și-au anunțat prezența la sesiunea de primăvară.

Am intrat în linie dreaptă, după ultima turnantă. Din nefericire, cu un singur cap de afiș:

Horia CRISTEA

Foto: Ion MIHAICĂ

ARGENTINA MENIS — a treia discobolă a României — bună și ea pentru Olimpiadă. Poate chiar în acest an.

DAN HIDIOȘANU — primul aspirant la recordul pe 110 m garduri sub 14 sec.

11 MAGNIF

Vă zîmbește campionul NICOLAE GÎJU, speranța noastră nr. 1 la J.O.

Pe măsură ce ne apropiem de Jocurile Olimpice, «hopurile» pe care trebuie să le treacă pretendenții la voiajul mexican se împuținează. De curînd, boxerii noștri au terminat și maratonul pugilistic al campionatului republican, cei 11... magnifici ai anului 1968 fiind acum cunoscuți: **Petre Ganea, Constantin Ciucă, Nicolae Gîju, Aurel Simion, Calistrat Cuțov, Vasile Antoniu, Victor Zilberman, Ion Covaci, Gheorghe Chivăr, Ion Monea** și **Ion Alexe.** Au mai rămas cîteva întîlniri internaționale de verificare, după care marea aventură mexicană poate să înceapă!

Teoretic, boxerii noștri se află într-o perioadă avansată de pregătire. Fără îndoială, atît cei 11 campioni, cît și rivalii lor care vizau titlul, s-au prezentat în «săptămîna oscilităților» cu toate armele de care dispun și cu toată forța agonisită în orele de antrenament. Cum s-ar spune, ne-au arătat cam tot ce le poate pielea...

Ei bine, după această încleștare de forțe am rămas dezamăgiți de... abilitățile pugilistice ale unora dintre cei vizați (pînă acum) să ne reprezinte în Mexic.

La categoria semimuscă, de pildă, campionul de anul trecut Mihai Aurel și colegii săi de lot Mihai Lumezeanu și Vasile Drăgan, au cedat în fața unui... necunoscut: Petre Ganea, despre care antrenorul său, Constantin Nour, ne spunea cu umor că «este doar un ostaș voinicel».

Campionul «penelor» a devenit Simion Aurel, elevul antrenorului **Cristian Panaitescu** din Cîmpulung Muscel. **Ion Popa,** antrenorul lotului național, ne-a mărturisit că dintre toți boxerii finalelor cel mai mult i-a plăcut Simion. Este, fără îndoială, o mare surpriză pentru selecționeri, care pînă acum nu au avut... inspirația să-l invite în lotul olimpic și pe tînărul muscelean.

Gheorghe Bădoi, reprezentantul «semiușorilor» în lotul olimpic, a crezut, probabil, că este mult mai bun decît ceilalți colegi din categorie și a renunțat la o pregătire serioasă, devenind un boxer de numai două reprize. Așa se explică faptul că în ultima vreme recurge tot mai des la obstrucții. Rezultatul acestui «stil personal» de... pregătire: Bădoi a fost învins de către un reprezentant al lotului de tineret: Calistrat Cuțov.

Campionul de anul trecut la categoria semimijlocie, Constantin Ghiță, și el prezent pînă acum în lotul național, a... scăpat de povara titlului, centura revenind lui Victor Zilberman, tot din lotul de tineret.

Antoniu (ușoară), Covaci (mijlocie mică), Chivăr (mijlocie), Monea (semigrea) și Alexe (grea), în schimb, își apără cu succes locurile în lotul olimpic. Și la «muscă», unde duelau Ciucă și Gruiescu, apele par a se limpezi. Ciucă suportă mai bine încercările unui turneu cu meciuri multe într-un interval de timp scurt.

Am lăsat la sfîrșit considerațiile despre marea noastră speranță olimpică Nicolae Gîju. Campionul european al «cocoșilor» a avut în acest turneu un singur adversar serios, Pavel Nedelcea, în fața căruia a cîștigat... «la fotografie». În rest, simple meciuri de antrenament, care nu ne-au lăsat impresia că Nicolae Gîju este într-o formă prea bună, așa cum ne așteptam. Ba, dimpotrivă.

Acum, după surprizele furnizate de tinerii dornici de afirmare, cu siguranță că lotul olimpic va suferi modificări. Sperăm că schimbările care se vor face vor da satisfacție — în primul rînd — campionilor. Titlul național reprezintă cea mai bună recomandare, de care antrenorii lotului trebuie să țină seama!

P. HENT

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL

IX

După o incursiune în lumea pugilistică antică, filele noastre de istorie v-au făcut cunoștință cu pionierii boxului modern. Au urmat apoi marii campioni ai ringului de la sfîrșitul secolului XIX, începuturile boxului în țara noastră și primul campion al secolului XX, Jim Jeffries.

de Petre HENȚ
și Paul OCHIALBI

ÎN FAȚA LUI JACK LONDON...

Galveston este un mic orășel american din statul Texas. Acolo, în portul de pe litoralul Golfului Mexic, locuia cu mulți ani în urmă și numeroasa familie a Johnsonilor, ai cărei strămoși, negri ca lemnul de abanos, lucraseră pe plantațiile de bumbac. Cu timpul, însă, mașinile au înlocuit mîna neagră a culegătorilor pufului alb și aceștia și-au căutat de lucru în oraș. Așa se face că în 1878, John Johnson era portar la una din școlile orășelului texan. În anul acela, în dimineața ultimei zile a lunii martie, John s-a dus la directorul școlii și l-a rugat să-i dea voie să plece acasă mai devreme. Cineva îi adusese vestea că soția sa născuse un băiat. Venise pe lume Jack John Arthur Johnson, care, peste 30 de ani, avea să devină primul campion negru al boxerilor de categorie grea din întreaga lume...

Micul Jack Johnson și-a petrecut copilăria pe străzile Galvestonului. Era un băiat liniștit, poate chiar visător. Stătea ore întregi în port și privea mai ales vapoarele care plecau în depărtări neștiute de el, însoțindu-le cu gîndul pînă la capătul lumii. De cîteva ori, trecînd prin mijlocul orașului, a intrat în parcul acela frumos unde se jucau copii mulți. Aceștia îl primeau bucuroși în mijlocul lor, dar, de fiecare dată, venea cineva și-l scotea, îmbrîncindu-l afară. Johnson nu știa încă să citească tăblița de la intrare: **«Numai pentru albi!».**

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL (IX)

Aceste inscripții cu «Numai pentru albi!» sau «Interzis pentru negri!» aveau să-i îngrădească toată viața, urmărindu-l fără răgaz chiar și atunci cînd devenise «regele boxerilor». Le-a întîlnit și pe vremea cînd era ajutorul tatălui său la poarta școlii, și ca lucrător pe plantațiile de bumbac sau la marile depozite ale portului și, mai tîrziu, cînd era grăjdar la cai de curse.

A încercat să scape de tăblițele blestemate colindînd țara. Dar, de la Galveston la Boston și de la Boston la San Francisco le-a întîlnit peste tot. Ele i-au aprins în priviri fulgerele acelea de care s-au temut apoi zeci de boxeri pe ring.

Străbătînd mai toată America, Johnson a ajuns la San Francisco. Afișele cu boxeri văzute aici l-au atras spre careul magic. Statura sa de uriaș (1,85 m și 90 — 100 kg) a trezit cu mare ușurință interesul organizatorilor. Și astfel, în anul 1901, Jack își face debutul, susținînd o partidă extrem de dificilă. Primul său adversar, Joe Choynski, un boxer cu o mare experiență a ringului, îl învinge prin K.O. în numai 3 reprize. Din motive obscure, imediat după anunțarea deciziei, cei doi pugiliști au fost arestați. Reîntîlnindu-se în închisoarea orașului, cîtva timp, cît au fost reținuți, cei doi boxeri s-au antrenat împreună, Choynski fiind un adevărat profesor pentru tînărul Johnson.

Eliberat din închisoare, Jack revine în careul magic. În acelaș an, 1901, el obține cinci victorii consecutive, dintre care patru înainte de limită. Charley Broocks, Jack Cormick, Horace Miles și Georges Lawler, sînt primele sale ...victime. Succesul boxerului negru îl determină pe cunoscutul manager Sam Fitzpatrick să-l ia în antrenamentul său. Jack Jonhson începea marea sa carieră. La San Francisco, Oakland, Los Angeles, Boston, Philadelphia, Chicago, Baltimore, Topeka și în alte orașe în care a boxat, tînărul negru spulberă visurile de mărire ale multor ași ai ringului, printre care Sam Mac Vea, Joe Jeannette, Sandy Fergusson și George Gardner. Acesta din urmă (pe care Jack l-a învins greu la puncte, în 20 de reprize) și Hank Griffin, cu care a terminat de două ori la egalitate (în 20 și 15 runduri) au fost cei mai tari adversari întîlniți pînă în vara anului 1905, cînd Johnson înregistrează cea de a doua înfrîngere din carieră. După o luptă sălbatică, Marvin Hart, unul dintre pretendenții la titlul mondial abandonat de Jeffries, îl învinge «de puțin», la puncte. Jack a învățat foarte multe lucruri în această partidă și mulți ani va susține că Hart a fost cel mai tehnic dintre rivalii săi. Pînă în 1908, cînd va cuceri titlul de campion mondial, Johnson va mai lupta încă de 29 de ori, avînd ca principali adversari tot uriași din rasa sa, ca Sam Mac Vea, Sam Langford și Joe Jeannette. Cu acesta din urmă Jack s-a bătut de 7 ori, pierzînd doar o singură dată, în 1905, prin descalificare în rundul doi. În schimb, victoria asupra uriașului Langford a fost plătită atît de scump, încît Johnson l-a evitat apoi în tot restul carierei sale.

În 1907, la Philadelphia, Jack s-a întîlnit cu fostul campion mondial Bob Fitzsimmons. Nu avem ce vă povesti despre această partidă, cîștigată de boxerul negru în numai două reprize, deoarece acum bătrînului Bob nu-i mai rămăsese decît un nume mare.

...GI vizează Jocurile Olimpice

1

2

3

1. Tinărul CALISTRAT CUTOV, în primul său tricou de campion l seniori. La 10 octombrie el va împlini 20 de ani! Oare îi vom trimite felicitări în Mexic ?

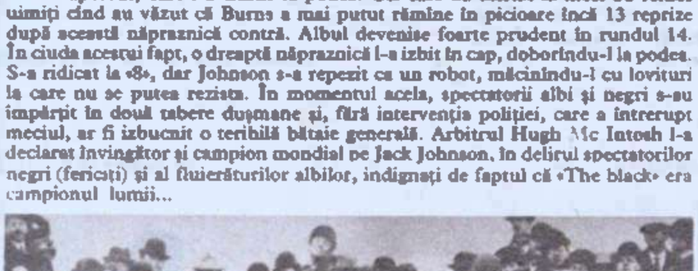
2. După o luptă frumoasă talentatul Gheorghe Ene (stînga) a cedat în fața experimentatului VASILE ANTONIU.

3. În cea mai dramatică partidă a finalelor, ION COVACI, «omul de fier», l-a învins pe „bombardierul" Badea Virgil (stînga).

Foto: Paul ROMOȘAN

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL (IX)

...26 decembrie 1908. Orașul australian Sydney găzduia partida dintre campionul lumii Tommy Burns și chalangerul său, Iack Johnson. Lui Burns îi era teamă de uriașul pugilist negru, de care se ferise multă vreme. Tocmai de aceea a încercat o tactică de intimidare a adversarului, năpustindu-se asupra lui chiar din primul minut al luptei. Rezultatul? A fost întîmpinat prompt de un teribil upercut, care l-a trimis la podea. Cei care au asistat la meci au rămas uimiți cînd au văzut că Burns a mai putut rămîne în picioare încă 13 reprize după această năprasnică contră. Albul devenise foarte prudent în rundul 14. În ciuda acestui fapt, o dreaptă năprasnică l-a izbit în cap, doborîndu-l la podea. S-a ridicat la «8», dar Johnson s-a repezit ca un robot, măcinîndu-l cu lovituri la care nu se putea rezista. În momentul acela, spectatorii albi și negri s-au împărțit în două tabere dușmane și, fără intervenția poliției, care a întrerupt meciul, ar fi izbucnit o teribilă bătaie generală. Arbitrul Hugh Mc Intosh l-a declarat învingător și campion mondial pe Jack Johnson, în delirul spectatorilor negri (fericiți) și al fluierăturilor albilor, indignați de faptul că «The black» era campionul lumii...

«Mijlociul» Stanley Ketchell a îndrăznit să-l înfrunte pe marele Johnson. Dar și el, ca atîția alții, a sfîrșit la podea...

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL (IX)

În anul următor, după trei exhibiții în șase reprize susținute la Vancouver, Philadelphia și Pittsburg, marele campion negru acceptă provocarea lui Stanley Ketchell, un «mijlociu» autentic care spera să calce pe urmele lui Bob Fitzsimmons. Dar minunile sînt rare și curajosul Stanley va suferi cel mai dramatic K.O. din cariera sa. În rundul 12, uriașul Johnson, plictisit parcă de... minuscula făptură din fața sa, a tras un croșeu de dreapta la bărbie cu care i-a scos lui Ketchell din cap, odată pentru totdeauna, ideea de a deveni campion al «greilor». În această partidă Jack a avut 93 kilograme, iar Stanley — doar 77!

Meciurile lui Johnson dădeau o teribilă bătaie de cap poliției americane. Incidentele dintre spectatorii albi și cei negri amenințau de fiecare dată să se transforme în adevărate măceluri. Din această cauză, guvernatorii refuzau să aprobe evoluția marelui campion negru pe teritoriul statelor lor. Iată de ce, în 1910, Jack Johnson a susținut doar un singur meci.

Rasiștii, înnebuniți de faptul că un negru era campion al lumii, au căutat un boxer care să pună capăt... domniei negre. L-au ales pentru această «misiune de onoare» pe fostul campion mondial Jim Jeffries. Meciul dintre cei doi ași ai careului magic a fost programat pentru data de 4 iulie 1910, în orașul Reno din Nevada. Această partidă a stîrnit un interes imens pe tot cuprinsul Statelor Unite. Mii de oameni, albi și negri, doreau să vadă cum se va termina disputa dintre Johnson și Jeffries. Reno, care prin 1910 avea aproximativ 15 000 de locuitori, și-a triplat populația în primele zile ale lunii iulie. Trenuri speciale aduceau mii și mii de vizitatori. Cu două zile înaintea meciului pentru titlul mondial, era imposibil să mai găsești un pat liber în tot orașul. Milionari americani au obținut permisiunea de a-și gara trenurile lor speciale, pe care le-au transformat în adevărate camere de hotel. Negustorii din oraș au cîștigat, în 2—3 zile, sume uriașe. Alimentele se vindeau la prețuri exorbitante, iar prețul biletelor pentru marele meci creștea de la o zi la alta.

Arena construită special pentru această dispută cuprindea 18 000 de locuri. Ei bine, cînd tribunele au fost arhipline, în fața porților, abia opriți de cordoanele polițiștilor, încercau să pătrundă încă vreo 20 000 de oameni. Un fapt unic în istoria sportului: fiecare spectator a fost percheziționat la intrare, poliția reținînd cu acest prilej un întreg arsenal de arme și obiecte, care, la furie, ar fi putut deveni adevărate ... proiectile. Exceptînd polițiștii, un singur om și-a păstrat pistolul. Acesta era Tex Richard, arbitrul și organizatorul meciului. În jurul ringului se aflau cîteva sute de ziariști, peste 100 de fotografi, 22 de operatori de cinema. Printre gazetarii prezenți la acest meci se afla și celebrul scriitor american Jack London, trimisul special al ziarului New York Herald.

Înainte de începerea partidei atît de mult așteptate, pe ring s-a făcut una dintre cele mai frumoase sărbătoriri ale gloriilor ringului. Pe rînd au fost prezentați publicului Battling Nelson, Joe Gans, Bob Armstrong, Sam Langford, Stanley Ketchell, Joe Choynski, Tommy Burns, Billy Papke. Elita boxului american era prezentă la marele derby pugilistic al anului 1910...

(Va urma)

„CEI 14" S-A

pentru SA

La ora cînd scriem aceste rînduri, campionatul mai are de trăit 90 de minute. Dar cum imediat după «ultimul fluier» vom intra în atmosfera Cupei, vă propunem să devansăm evenimentele cu aceste 90 de minute și să încercăm o confruntare între dezideratele emise în articolul avancronică «Ce așteptăm în retur de la cei 14» (nr. 2, ianuarie a.c.) și realitatea de astăzi.

Vom nota deci, cu D (de la deziderat) pasajul din avancronică și cu R — realitatea de astăzi. Vom adopta clasamentul turului, pentru a aminti încă o dată că sîntem înaintea ultimelor 90 de minute.

1. STEAUA

D: **Activizarea la maximum a celor trei «vîrfuri» — Sorin Avram, Soo, Voinea; mai multă constanță în jocul mijlocașilor (primul vizat e D. Popescu)...**

R: Dacă Steaua n-a izbutit să se desprindă, așa cum ar fi fost normal, de restul plutonului, în final, cu autoritatea pe care o bănuiam, aceasta se datorează în primul rînd neactivizării vîrfurilor și, bineînțeles, evoluției inconstante a lui D. Popescu, de la care ne-am fi așteptat la mai mult în ceea ce privește ordonarea jocului echipei.

2. F.C. ARGEȘ

D: **Aducerea întregii echipe la tempoul Kraus sau Jercan, singurul capabil să forțeze titlul în acest retur, care promite o accelerație din partea tuturor... combatanților...**

R: Trebuie să recunoaștem că Argeșul nu a izbutit să aducă echipa la tempoul vizat, menținîndu-se la tempoul Dobrin. Desigur că această situație demonstrează că Dobrin are multă personalitate, imprimînd tonul întregii echipe, dar, la Argeșul, marea problemă rămîne în continuare forțarea tempoului, cu sacrificii de comoditate din partea lui Dobrin.

3. FARUL

D: **Ordonarea jocului lui Iancu și Sasu** (bineînțeles nu prin reducerea desfășurărilor de energie)... **Menținerea la plafonul fizic actual a perechii Manolache-Koszka și sudarea, în continuare, a cuplului Tilvescu-Mareș.**

R: După cum se știe, Iancu, nu numai că nu și-a ordonat jocul, dar a compromis deseori unitatea psihică a echipei, prin repetate abateri. Plafonul fizic al perechii Manolache-Koszka a scăzut, în ciuda eforturilor de voință ale celor doi jucători. Despre sudarea cuplului Tilvescu-Mareș n-a putut fi vorba. În sfîrșit, criza de portar, manifestată prin inconsecvențele generale și speciale ale lui Uțu, precum și prin lipsa de maturitate a lui Ștefănescu, explică în mare măsură declinul real al Farului, care va avea mari probleme în campionatul viitor.

4. UNIVERSITATEA CRAIOVA

D: **Mai mult curaj în «forțarea» lui Marian Popescu, ajuns la stadiul care obligă la solicitări. Mai multă simplitate în jocul lui Strîmbeanu...**

R: Returul oltenilor a depășit prin... lipsuri dezideratele destul de ponderate pe care le emisesem. Încrederea exagerată în capacitatea echipei pe teren propriu, dublată de o tratare superficială a campionatului, a făcut ca Universitatea Craiova, candidată la titlu în visurile unora, să se salveze abia în ultima etapă. Astăzi «U» Craiova se poate mîndri doar cu faptul că a fost trambulina reabilitării dinamoviștilor bucureșteni și a relansării Stelei în lupta pentru titlu.

5. UNIVERSITATEA CLUJ

D: **Repetarea valorii din tur, care marchează un plus de vigoare în jocul studenților clujeni. Universitatea are posibilitatea de a ocupa — după părerea noastră — locul IV în finalul campionatului. Ceea ce ar fi, desigur, un succes...**

R: Plusul de vigoare din jocul clujenilor s-a menținut ca o constantă. Pronosticul nostru ar fi putut să fie împlinit, dacă studenții clujeni n-ar fi riscat atît de mult, atacînd deseori fără acoperire. S-ar putea ca principiul ofensivei permanente și cu orice preț să fie un mijloc pedagogic de tranziție pentru dinamizarea echipei. Dacă este așa, riscurile sînt scuzabile. Lichidarea lor ar putea aduce succese viitoare echipei clujene. Dar, numai în acest caz. Și, bineînțeles, dacă se va renunța la subestimarea rolului apărării, de dragul atacului epatant cu orice preț.

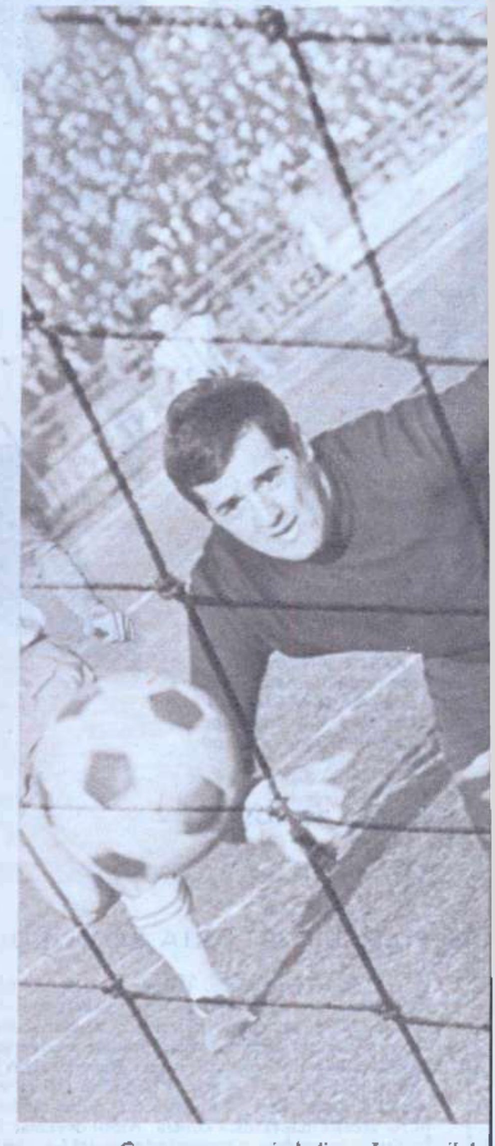
6. DINAMO BACĂU

D: **Așteptăm primul punct în deplasare, mai ales că gheața s-a spart** oarecum prin înscrierea... primului gol în deplasare, la Tîrgu Mureș. Acest prim punct în deplasare ar fi, de fapt, un **primum movens...**

R: Primul punct a venit cu depășire de normă la Arad: 2—0. Jocul dinamoviștilor băcăoani s-a ameliorat considerabil. În stilul echipei se simte pregnant maniera calmă și sigură a fostului internațional Nicușor. De remarcat renașterea lui Lică Nunweiller. Acest caz pledează încă odată pentru înlesnirea circulației jucătorilor. De foarte multe ori, o simplă schimbare de atmosferă poate da aripi unui fotbalist pe care mulți pun amprenta neputinței.

7. U.T.A.

D: **Să persevereze în... consecvența cu care mizează pe tehnica tinerilor săi, uniți în jurul lui Lereter.**

Gornea, care simbolizează capacitate

STEAUA—DINAMO BACĂU 2—0. Ene II, redivivus, între Hălmăgeanu și Voinea (în dreapta).

DINAMO BUCUREȘTI—

ALINIAT

JTUL FINAL

UTA-ei.

R: Și U.T.A. a perseverat, obținind citeva spectaculoase succese în deplasare, care o recomandă în continuare, ca pe o echipă de viitor.

8. A.S.A. TG. MUREȘ

D: **Mureșenii au mizat în tur pe Pavlovici, dar turbulentul inaintaș bucureștean a coborit mai multe trepte. În schimb a apărut Dumitriu III. Raksi trebuie să fie «bătrinul» care să le stimuleze valorile...**

R: A.S.A. a avut un retur mai slab, consecință a lipsei de rezistență psihică. Cel mai sugestiv exemplu a fost infringerea categorică, pe teren propriu, în fața arădenilor. Mureșenii susțin că A.S.A. a plătit scump succesul din prima etapă, de la Cluj, cind au obținut un punct, și totodată certitudinea că pentru ea campionatul s-a încheiat. O veritabilă criză de creștere.

9. RAPID

D: **Rapid se află la răscruce. Emil Dumitriu are datoria...**

R: Rapid și-a confirmat ... istoria, care il fixează mereu la răscruce. Rapid ii mihnește deseori pe suporterii săi, dar puține echipe le oferă bucurii ca acelea din meciurile cu Steaua și Petrolul.

10. JIUL

D: **Vremea «dansatorilor frenetici» Martinovici-Casandra-Libardi-Peronescu a cam trecut... dar spiritul angajării dinamice pe tot terenul — cultivat de Coidum — se păstrează. Curaj!**

R: Ștefan Coidum și-a onorat programul, răspunzind cu curaj și seriozitate apelurilor.

11. PETROLUL

D: **Petrolul anunță, cam demult, promovarea unor tineri... Un libero nu se unge peste noapte...**

R: Petrolul și-a implinit planul de intinerire și a asigurat echipei sale o tranziție eficace, în drum spre consacrarea unei noi formații. De asemenea, Oană a avut fler, transformindu-l pe Pal în măturător.

12. DINAMO BUCUREȘTI

D: **Reabilitarea... Definitivarea mijlocașului stinga... Consacrarea de jure și de facto a lui Dumitrache.**

R: Dinamo s-a reabilitat, dublind numărul punctelor din tur. Mijlocașul stinga a fost găsit (Stoenescu) iar Dumitrache e în lot...

13. PROGRESUL

D: **Renunțarea la fixitatea schemelor tactice. Matei... Țarălungă...**

R: Drăgușin a apelat la toate schemele tactice. L-a dinamizat pe Matei, dar, din păcate, n-a putut conta pe Stoicescu și Țarălungă. In orice caz, Progresul a făcut tot ce i-a stat în putință...

14. STEAGUL ROȘU

D: **Reeditarea spectaculoasei campanii de recuperare.**

R: Lipsa rezultatului de la Tg. Mureș ne împiedică să ne pronunțăm. Steagul Roșu a depus, însă, eforturi care merită să fie recompensate.

•

Campionatul își trăiește ultimele minute. Dar aceste minute nu pot modifica impresia că acest ultim campionat n-a strălucit prin calitate. Apelul la viteză n-a găsit ecou. Marele inaintaș central n-a apărut, în ciuda promisiunilor pe care ni le face Dumitrache. Nu ne rămine decit să așteptăm, în campionatul viitor, consacrarea unor tineri made in 1968. Este vorba de Dinu, Dumitru, poate Crețu, poate Ardeleanu, poate alții... Încă odată, așteptăm...

Ioan CHIRILĂ

Descătușarea! Steaua a deschis scorul în meciul cu «U». Jucătorii trăiesc cu intensitate acest moment, care pare decisiv în lupta pentru titlu.

le la stinga la dreapta: Olteanu, Barbu, Ilie Stelian, Dinu, Păciulete, Coman.

Ștefan Covaci, inaintea celor 90 de minute de la Ploiești. «Voi readuce oare titlul la Steaua, după șapte ani?»

Caleidoscop extern

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI ÎN ACTUALITATE

SEMIFINALA DE LA MADRID.

Pirri(Real) deschide scorul, dar Manchester va reveni în trombă. Bobby Charlton rănit. Un suporter cu bluză «Manchester» e primul gata să-i vină în ajutor. (Manchester United-Real Madrid 3—3, în primul meci — 1—0 pentru englezi).

F. C. NÜRNBERG

CAMPIOANĂ A R. F. G

Echipa valorosului antrenor Mark Merkel a cistigat campionatul R.F. a Germaniei, marcind o superioritate netă fată de principalele sale urmăritoare Werder Bremen si Borussia Monchengladbach. Iată, dealtfel, clasamentul primelor trei echipe.

1. F.C. Nurnberg	34	19	9	6	71 : 37	47
2. Werder Bremen	34	18	8	8	68 : 51	44
3. Bor. Monch,	34	15	12	7	77 : 45	42

ÎN PICIOARE: antrenorul secund Korner, Strehl, Wabra, Wenauer, Popp, Scholl, Hilpert, Ferschl si antrenorul principal Merkel.

JOS: Volkert, Muller, Leupold, Ebenhoch, Starek, Brungs, Muller si internationalul iugoslav Cebinat.

VICTORIA!

Am publicat în numărul trecut momentul în care Saint-Etienne a marcat golul victoriei în partida cu Bordeaux, cîştigînd «Cupa Franţei».

Iată-l acum pe căpitanul lui Saint-Etienne, Robert Herbin, arătînd mulţimii trofeul victoriei, care face din echipa sa, cîştigătoarea marelui event campionat-cupă.

Trebuie să recunoaştem că explozia de bucurie a lui Herbin poate constitui un model de inspiraţie pentru sculptorii care ar dori să reprezinte VICTORIA!

ANGLIA

Înainte de «turneul italian» englezii erau favoriţi. Dumneavoastră veţi putea face însemnarea de rigoare pe această fotografie, care reprezintă o fază din meciul Anglia — Suedia 3—1.

În imaginea noastră, înaintaşul englez Roger Hunt îşi încheie tentativa în faţa portarului suedez Sven Gunnar Larsson.

BUCURIA DE A JUCA

Deci, după World Cup 66, Anglia a obtinut, prin Manchester United, o nouă victorie asupra Europei, în bătălia de 100 de ani pe care o duce în numele fotbalului.

Victoria asupra lui Eusebio (după cea survenită asupra lui Gento) e un argument care ne scuteste de alte pledoarii pe tema valorii vestitului **UNITED** al lui Matt Busby.

Ce ne-a arătat Manchester, in compania unui adversar prestigios ca Benfica?

Veti spune, poate că ne-a demonstrat o scoală de virtuozitate tehnică (Aston, Best, Kidd).

Veti spune, poate, că a creiat un al doilea Di Stefano in persoana lui Bobby Charlton, acest veritabil conducător de osti.

Veti spune, in sfirsit, că ne-a oferit un echilibru tactic, in care virulenta atacului este acoperită de siguranta apărării.

De acord cu toate acestea si multe altele...

Dar, peste orice, Manchester ne-a oferit un exemplu de dăruire permanentă, de solicitare pină la sacrificiu, ne-a dăruit, in sfirsit, o mostră de frenezie, care e, la urma urmelor, complementul formidabilei bucurii de a juca. Am avut impresia, la un moment dat, că Matt Busby, Foulkes si Bobby Charlton, cei trei mari care învinseseră moartea la Munchen, au electrizat intreaga echipă, convingind-o că viata — si fotbalul, deci, care e o mică fatetă a vietii — nu merită să fie trăită decit **TOTAL**.

Cum am putea găsi un motiv care să-i electrizeze si pe jucătorii nostri?

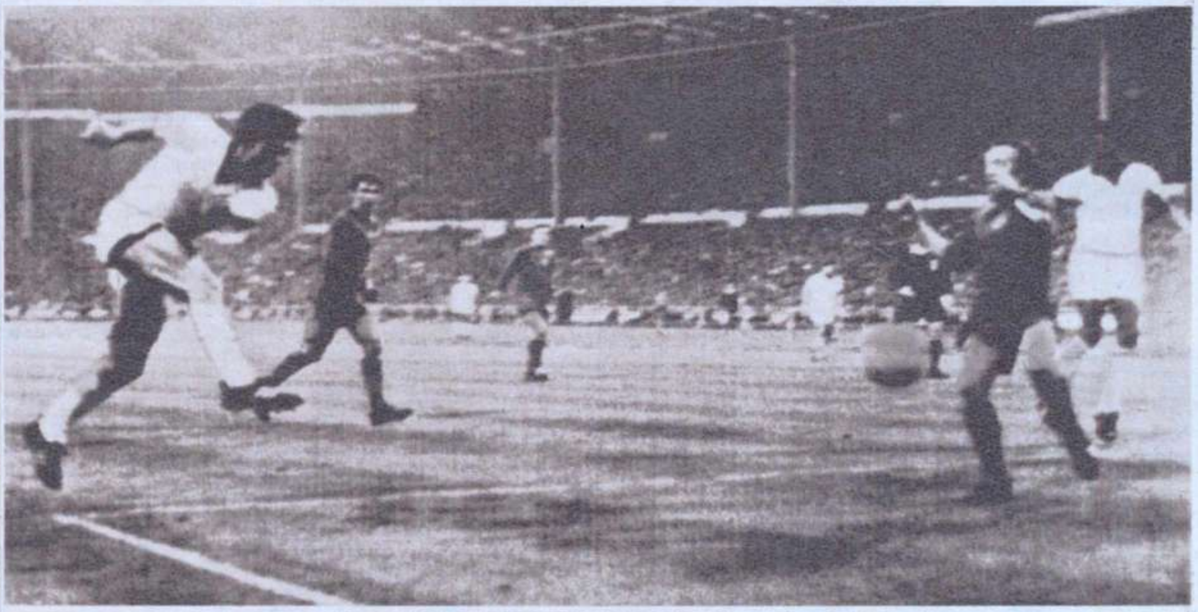
De fapt aceasta este (toată) chestiunea...

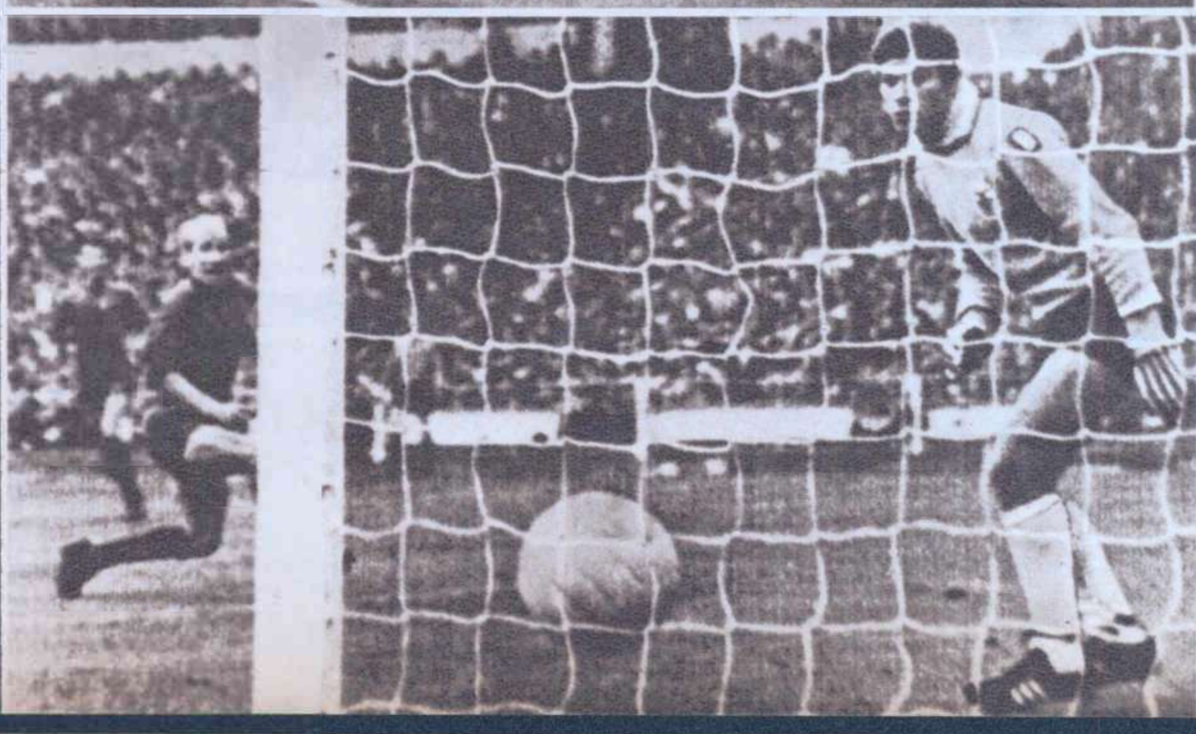
1

2

3

4

Iată în imagini citeva aspecte de la marea finală de pe **WEMBLEY STADIUM**:

1. Atac englezesc stopat in ultima instantă de portarul echipei Benfica, Jose Henrique.

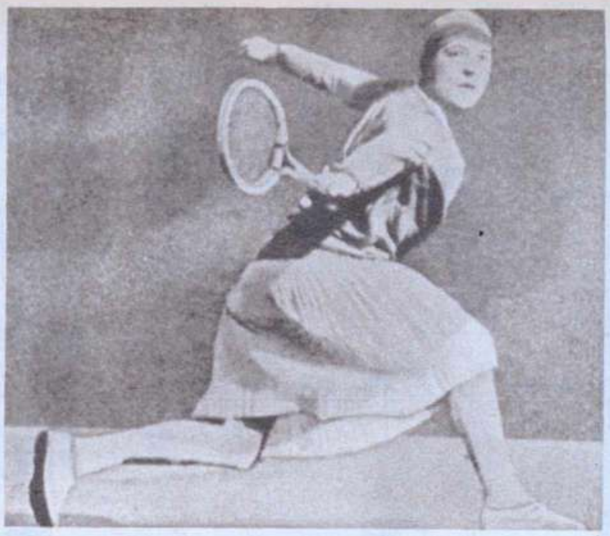
2. Irezistibilul Best intre doi apărători portughezi.

3. Graca suteazǎ puternic, inscriind pentru Benfica si egalind situatia de pe tabela de marcaj: 1—1. O bucurie de scurtă durată... În dreapta, Eusebio.

4. În prelungiri, neobositul Bobby Charlton pecetluieste soarta marelui meci, marcind cel de-al patrulea gol: 4—1!

ÎN NUMĂRUL VIITOR: CAMPIONATUL EUROPEAN DE FOTBAL COMENTAT DE TRIMISUL NOSTRU SPECIAL ÎN ITALIA, IOAN CHIRILĂ.

Micro istorie olimpică ilustrată

Celebra tenismanǎ Suzanne Lenglen.

Johny Weissmüller (in mijloc), multiplu campion olimpic.

(3)

ANVERS, 1920

În cronologia desfăşurării întrecerilor olimpice, următoarea ediţie după 1912 urma să aibă loc la Berlin, în 1916. Dar, războiul mondial a întrerupt această manifestare, astfel că sportul mondial îşi dă întîlnire în 1920, la Antwerpen. Pentru prima dată este invitată şi România, dar lipsa de fonduri, de sprijin şi de interes, duc la neparticiparea sportivilor români. Întrecerile au loc între 20 aprilie şi 21 septembrie, şi la ele participă 29 de ţări, cu 2606 concurenţi, reprezentînd 20 ramuri de sport.

Ca noutate olimpică, menţionăm apariţia drapelului şi a jurămîntului olimpic. Cîteva nume se impun atenţiei generale. Atleţii finlandezi se afirmă cu tărie în probele de atletism. In mod special atrag atenţia Paavo Nurmi unul dintre numele cele mai reprezentative ale sportului mondial contemporan şi Hannes Kolehmainen, învingător la maraton.

Finlandezii, împreună cu suedezii, domină şi luptele greco-romane. Americanul Charles Paddock cucereşte titlul olimpic pe clasica distanţă de 100 m, el fiind primul alergător din lume care a realizat 10,2 la 100 m. La înot face senzaţie havaianul Duke Kahanamoku. În sfîrşit, trebuie menţionate o nouă victorie a italienilor la gimnastică, ca şi prezenţa renumitului Zamora în poarta echipei olimpice a Spaniei. Titlul va reveni, însă, Belgiei, învingătoare prin descalificarea Cehoslovaciei! Americanii se impun la înot şi tir. La înot, ei au «lăsat» numai 2 medalii de aur — suedezilor — din totalul celor decernate. Italienii se dovedesc cei mai redutabili la scrimă. Este o ediţie reuşită, deşi urmele războiului se mai resimţeau încă.

Pe naţiuni clasamentul neoficial al întrecerilor se prezintă astfel:

MEDALII

	aur	argint	bronz
SUA	41	29	27
Suedia	19	20	25
Anglia	15	15	13
Belgia	15	10	14
Finlanda	15	10	12
Norvegia	14	10	8
Italia	13	5	6
Franţa	9	22	11
Olanda	4	1	5
Danemarca	3	9	1
Africa de Sud	3	4	4
Canada	3	3	3
Elveţia	2	2	5
Estonia	1	2	—
Brazilia	1	1	1
Australia	—	2	1
Spania	—	2	—
Japonia	—	2	—
Grecia	—	1	—
Luxemburg	—	1	—
Cehoslovacia	—	—	2
N. Zeelandă	—	—	1

PARIS, 1924

În sfîrşit, consemnăm cu satisfacţie şi participarea României. Evoluţia sportivilor noştri prezenţi în număr de 46, la cele 4 discipline, ne aduce o clasare pe locul 22 din 44 ţări participante, dintre care 26 clasate. Invitaţi în ultimul moment de organizatorii francezi, pentru a nu compromite turneul de rugbi la care francezii ţineau atita, rugbiştii români obţin medalia de bronz, prima medalie olimpică din istoria sportului nostru. Dar, pentru adevărul istoric, trebuie să menţionăm că au participat doar 3 echipe. Participă şi echipa noastră de fotbal, dar comportarea nu ne permite să trecem de reprezentativa Olandei, de care sîntem întrecuţi cu 6—0.

De data aceasta finlandezul Paavo Nurmi este figura centrală a Jocurilor, eroul lor. Isprava sa de a cîştiga două probe, cele de 1500 şi 5000 m în aceeaşi zi, la interval de o oră, a rămas neegalată pînă astăzi. La aceeaşi ediţie, el a mai cîştigat probele de cros 10 km şi 3000 m pe echipe. Înotătorul Weissmüller continuă colecţionarea de medalii de aur. De data aceasta, el îşi adjudecă trei: la 100, 400 liber şi la 4x200 m liber. Un alt finlandez, Vile Ritola, cucereşte două titluri, el fiind secundul lui Nurmi în celelalte probe de fond. Valoarea alergătorilor finlandezi nu se desminte, deci.

Una dintre cele mai mari vedete ale sportului mondial, finlandezul Paavo Nurmi.

Sosire strînsă la 200 m bărbaţi cu prilejul Jocurilor Olimpice din 1924.

Moment din timpul desfăşurării cursei de 800 m la Jocurile Olimpice din 1928.

Campionul olimpic la 400 m garduri în 1928, David Burghiev. Anglia.

Americanul Harold Osborne cîştigă proba de săritură în înălţime, cu o tehnică care-i poartă numele. El cucereşte şi titlul olimpic la decatlon. Iugoslavia se afirmă la gimnastică, iar Franţa şi Italia îşi împart recolta de medalii la ciclism. Aceleaşi ţări se impun şi la haltere.

Pe naţiuni, americanii obţin o victorie categorică. Iată clasamentul:

SUA	46	25	27
Franţa	14	14	11
Finlanda	14	13	10
Anglia	9	13	12
Italia	8	3	5
Elveţia	7	8	10
Norvegia	5	2	3
Suedia	4	14	12
Olanda	4	1	5
Belgia	3	7	3
Ungaria	3	3	4
Australia	3	1	2
Danemarca	2	5	3
Iugoslavia	2	—	—
Cehoslovacia	1	4	5
Argentina	1	3	3
Estonia	1	1	4
Africa de Sud	1	1	1
Austria	—	3	1
Canada	—	3.	1
Polonia	—	1	1
Haiti	—	—	1
România	—	—	1
Japonia	—	—	1
N. Zeelandă	—	—	1
Portugalia	—	—	1

AMSTERDAM, 1928

Ediţia a avut loc între 28 iulie şi 12 august şi la ea au luat parte 3015 sportivi, reprezentînd 46 de naţiuni, care s-au întrecut la 17 ramuri sportive. Numărul ţărilor reprezintă cel mai ridicat total de pînă atunci. La atletism şi scrimă participă şi sportivii români, ajunşi cu mare greutate la Amsterdam, dar rezultatele lor sînt slabe. Doi sportivi, atletul Paavo Nurmi şi înotătorul Johnny Weissmüller, se menţin ca figuri centrale.

Interesant pentru istoria olimpică este faptul că, pentru prima dată, Grecia defilează în fruntea tuturor delegaţilor şi, totodată, flacăra olimpică este aprinsă într-o cupă, aflată deasupra stadionului.

Mai trebuie menţionată participarea, pentru prima oară, a atletelor şi gimnastelor la întreceri. Japonia îşi pune candidatura la supremaţia triplului salt, prin Mikio Oda. Următorii ani vor fi o dominaţie olimpică japoneză. Elveţienii se impun în mod deosebit la gimnastică, iar India îşi începe seria de titluri olimpice la hochei pe iarbă.

În general, este o ediţie reuşită, cu rezultate şi recorduri remarcabile. Pe naţiuni ierarhizarea se prezintă astfel:

SUA	22	18	16
Germania	10	7	14
Finlanda	8	8	9
Suedia	7	6	12
Italia	7	5	7
Elveţia	7	4	4
Franţa	6	10	5
Olanda	6	9	4
Ungaria	5	5	—
Canada	4	4	7
Anglia	3	10	7
Argentina	3	3	1
Danemarca	3	1	2
Cehoslovacia	2	5	2
Japonia	2	2	1
Estonia	2	1	2
Egipt	2	1	1
Norvegia	1	2	1
Australia	1	2	1
Iugoslavia	1	1	3
Polonia	1	1	3
Austria	1	1	1
Africa de Sud	1	—	2
Irlanda	1	—	—
N. Zeelandă	1	—	—
Spania	1	—	—
India	1	—	—
Belgia	—	1	2
Chile	—	1	—
Haiti	—	1	—
Filipine	—	—	1
Portugalia	—	—	1

Niculae **MĂRĂŞESCU**

Vedere de la festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice din 1928.

POSTA REDACŢIEI

ANDREI DOBRE — Constanţa. La ultima ediţie a campionatelor mondiale de fotbal, echipa Angliei a făcut parte din grupa A, împreună cu reprezentativele Uruguayului, Mexicului şi Franţei. Iată rezultatele meciurilor dintre aceste formaţii: Anglia-Uruguay 0—0; Franţa-Mexic 1—1; Uruguay-Franţa 2—1; Anglia-Mexic 2—0. Mexic-Uruguay 0—0; Anglia-Franţa 2—0. Echipa R.F.G., cealaltă finalistă, a jucat în grupa B, alături de echipele Argentinei, Spaniei şi Elveţiei, în compania cărora a înregistrat, în ordine, următoarele rezultate: 0—0; 2—1 şi 5—0. Aşa s-au calificat în «sferturi» cele două finaliste.

GHEORGHE MEHEDINŢEANU — Galaţi. La Jocurile Olimpice de la Tokio, un singur halterofil român a reuşit să se claseze printre primii şase, la una dintre categorii. Este vorba de Lazăr Baroga, care a ocupat locul V, la «semigrea», cu un total de 460 kg.

DINU ARDELEANU — Braşov. Care a fost cel mai bun rezultat obţinut de Steagul roşu în faţa fotbaliştilor de la Farul Constanţa? Ce-i drept, e cam mult de-atunci... Era prin campionatul din 1960—1961. Braşovenii nu erau în situaţia de acum şi cîştigau, adesea, şi în deplasare. În ediţia aceea a campionatului ei au învins Farul şi în tur şi în retur: 5—1 şi 3—2. Ce vremuri!...

ION VÎRLAN — Galaţi. Aţi cîştigat pariul fără nici o emoţie. Echipa de handbal Steaua Bucureşti, recenta cîştigătoare a C.C.E., nu a mai jucat niciodată în această competiţie. Colegul dv. face, desigur, o confuzie. El se gîndeşte la handbaliştii de la Dinamo Bucureşti, şi ei cîştigători, cu ani în urmă, ai preţiosului trofeu.

GHEORGHE ILIE — Bucureşti. La ultima ediţie a Jocurilor Olimpice, medalia de aur la săritura cu prăjina a fost cucerită de atletul american Fred Hansen, care a realizat un nou record olimpic: 5,10 m. Poate că cifra ar fi crescut dacă Fred nu ar fi renunţat la ultimele două sărituri, la care mai avea dreptul. Medalia de argint a revenit atletului german Wolfgang Reinhardt (5,05 m).

ANTON BACALIU — Arad. 1) Fostul boxer Iosif Mihalic, pe care l-aţi simpatizat atît de mult, a fost campion naţional în 1957, 1959, 1960, 1961, 1962, şi 1963. În prezent are 30 de ani şi este antrenor la Cluj. Sperăm că, în curînd, vom avea prilejul să vedem pe ring... «produsele Mihalic». 2) Pe fostul nostru campion Dumitru Ciobotaru nu l-au învins în ţară decît trei boxeri: Boamfă (1945), Stanomir (1946) şi Mariuţan (1958).

CONSTANTIN POP — Timişoara. Iată care au fost rezultatele înregistrate în turneul olimpic de fotbal de la Tokio, începînd din sferturile de finală. Sferturi: Ungaria-România 2—0 (1—0); Germania-Iugoslavia 1—0 (1—0); Cehoslovacia-Japonia 4—0 (1—0); R.A.U.-Ghana 5—1 (1—1). Semifinale: Cehoslovacia-Germania 2—1 (0—1); Ungaria-R.A.U. 6—0 (3—0). Finala: Ungaria-Cehoslovacia 2—1 (0—0). Pentru locurile III şi IV. Germania-R.A.U. 3—1 (1—0).

MIHAI BORDEI — Bucureşti, pune la dispoziţia colecţionarilor următoarele publicaţii sportive: Revistele «Stadion» (1948—1958), «Sport» (1958—1967), «Fotbal» (complet) şi ziarul «Sportul» 1953—1967. Amatorii îi pot scrie pe adresa: str. Savu Marin nr. 28, sectorul III.

S magazin

CITITORII FOTOGRAFIAZĂ

Nu, nu este o imagine din iarna trecută, ci din luna mai. Zăpada a întîrziat pe Valea Albă, spre bucuria schiorilor și a cititorului nostru RENÉ EDMOND, care a avut prilejul să facă această fotografie.

IOSIF NAGHI ȘI MICILE REVIZII

Discobolul Iosif Naghi are un FIAT 1800. Aproape de Fiat. Știți, uzinele Fiat (Torino) au o echipă de fotbal — Juventus. Aici juca celebrul Sivori. Odată i s-a furat Fiat-ul. Aflînd cine e proprietarul, hoții au restituit urgent mașina. Ceva asemănător i s-a întîmplat și lui Naghi la Tîrgu Mureș. Niște copii i-au deșurubat antena. A doua zi i-au pus-o la loc. Afirmeră că stăpînul ei este idealul lor...

URMAȘELE LUI D'ARTAGNAN

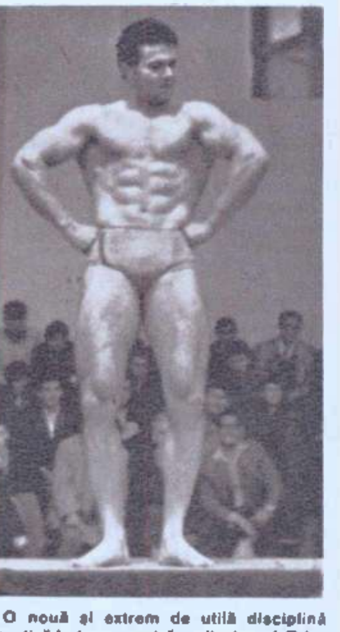
«Adversarul» a fost... încolțit și, după cum se poate vedea, nu a mai avut nici o salvare. Cele două scrimere l-au... executat cu promptitudine și, trebuie să recunoaștem, cu eleganță. În stînga, Ecaterina Iencic, în dreapta, Ana Ene. Cele două urmașe ale lui... d'Artagnan se pregătesc pentru viitoarele confruntări internaționale, în care, cu siguranță, partenerele de întrecere nu vor mai sta ca manechinul atacat de ele în fotografie.

MENAJ... ATLETIC

Menajul Ana Beșuan-Kurt Socol continuă — după cum ne atestă instantaneul fotoreporterului Ion Mihăică — și pe stadion. Fosta mare speranță a sprintului feminin din România îi servește — ca pe tavă — recordmanului național de decatlon o porție de discuri. Sentimentalii sînt impresionați că Ana Beșuan nu a spus de tot adio atletismului și că-l asistă pe soțul ei, la antrenament.

CULTURISMUL O DISCIPLINĂ UTILĂ

O nouă și extrem de utilă disciplină sportivă în țara noastră: *culturismul*. Printr-un complex de exerciții fizice se dezvoltă toate grupele musculare dînd un aspect armonios corpului.

Recent, a avut loc și la noi un concurs de culturism. La categoria pînă la 1,68 m pe primul loc s-a clasat Zoro Fiat, iar la categoria celor peste 1,68 m — locul I a fost ocupat de Gh. Teleman, pe care-l vedeți în fotografie.

BASCHET CU OCHELARI

Nu ar fi nimic deosebit în acest lucru dacă jumătatea inferioară a lentilelor nu ar fi mată. Astfel, elevele baschetbaliste din fotografie nu pot vedea mingea, ci numai terenul, coechipierele, adversarele și, bineînțeles, panourile. În felul acesta profesorul Gheorghe Vurtejanu, de la Școala sportivă nr. 1, își antrenează tinerele campioane la mini-baschet, în vederea... marilor performanțe.

▼

MICII FOTOREPORTERI

Stadionul Republicii a fost gazdă primitoare (așa l-am dori mereu) pentru întrecerile fotbalistice ale școlarilor. Iată, cu acest prilej, și fotoreporterii amatori pentru prima dată în spatele porților, stînd cu aparatele gata să înregistreze fazele cele mai spectaculoase. Cine știe dacă... aventura fotoreporterească de azi nu va fi socotită, peste cîțiva ani, un debut în această frumoasă meserie...

ÎN AȘTEPTAREA REVANȘEI

Cunoscutul ciclist vest-german Rudi Altig își recitește... aventurile trăite în Turul Spaniei. Totul pare de necrezut. După ce a fost lider mai multe etape, Rudi a pierdut tricoul galben în fața italianului Gimondi. Fruntea îngîndurată a ciclistului german nu prevestește nimic bun pentru amicul și rivalul său italian... ◀

NIPONELE IMBATABILE

Voleiul feminin japonez a cucerit lumea. Aceasta, în ciuda faptului că niponele nu sînt nici pe departe tot atît de înalte ca adversarele lor. Voleibalistele japoneze compensează, însă, handicapul de... statură printr-o tehnică excelentă și prin detenta lor de-a dreptul excepțională. Priviți fotografia din dreapta. Reprezintă o fază din partida reprezentativei U.R.S.S. cu echipa japoneză Hitachi-Musashi, disputată nu de mult la Tokio. Saltul și «bomba» domnișoarei Yukiyo Kojima fac inutilă intervenția «numărului 6», japonezele cîștigînd cu 3—0! ▶

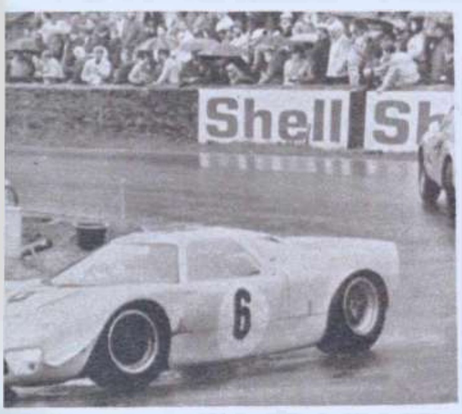

micromotive pescărești

- *Peștii din Siret sînt... șireți?*
- *Somnul se prinde cu... somnifere?*
- *Pescărușul este un... mini-pescar?*
- *«Cîinele care latră nu mușcă»; Peștii nu latră dar... mușcă!*
- *Mi-ai spus că pescarul acela minte de îngheață apele. Atunci pescuiește la... copcă?*

Octavian COVACI

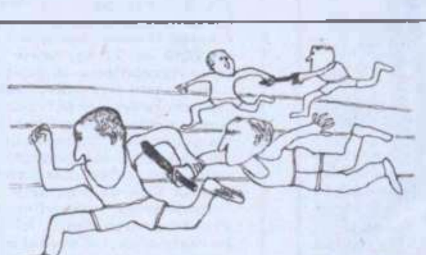

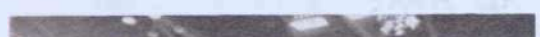
EMOȚII SUB UMBRELE

Tradiționalele curse automobilistice de la Francorchamps oferă amatorilor de... senzații tari suficiente momente de tensiune pentru a-i determina să asiste la întreceri, indiferent cum ar fi vremea. Iată în imaginea din stînga un moment din cursa de 1 000 km, desfășurată pe o ploaie torențială. Spectatorii, însă, nu și-au părăsit locurile. Ei trăiesc sub umbrele emoțiile furnizate din plin de întrecerea bolizilor.

FĂRĂ CUVINTE

Desen de CRĂIȚĂ MINDRA

PISCINĂ ȘI PATINOAR

În U.R.S.S., în timp ce orașul Tallin găzduia tradiționala întîlnire dintre înotătorii sovietici și cei din R.D. Germană (cu care ocazie ștafeta sovietică de 4x100 m a stabilit un nou record european — 3:56,6), la Moscova se termina campionatul unional de hochei. În imaginea de sus, realizatorii recordului european: Kulinkov, Spiridonov, Gusev și Ilicev (de la stînga). Fotografia din dreapta ni-i prezintă pe căpitanii celor mai bune trei echipe de hochei sovietice: locul I — Firsov (Ț.S.K.A.), locul II — Starșinov (Spartak), locul III — Davidov (Dinamo). Desigur, două imagini care ne pot face să... uităm puțin canicula.

EDDY MERCKX CONFIRMĂ

◀ *Ciclistul belgian Eddy Merckx, campion mondial, își confirmă marea sa valoare internațională. De curînd el a terminat victorios tradiționalul tur al Romandiei (Elveția). Iată-l pe Eddy în fotografie (primul din dreapta) împreună cu deținătorul locului doi, francezul R. Delisle și italianul Gianni Motta (în centru), învingător în ultima etapă.*

MEXICO 68

FAVORIŢI OLIMPICI

CATIE BALL:

„Probele de bras și probele mixte?“

Succesele tinerei înotătoare americane Catie Ball (15 ani), care în mai puţin de trei luni (iunie—septembrie 1967) a bătut toate recordurile mondiale în probele de bras, nu sînt surprinzătoare.

Recordul S.U.A. stabilit de Catie la 200 m mixt, pentru grupele de vîrstă 13—14 ani, se menţine din anul 1965. În 1966 concurînd în cadrul aceleiași grupe, ea stabilește recorduri în probele de 100 și 200 m bras — 1.16,3 și 2.46,2 (în bazin de 50 m). În prezent Catie Ball este unica deţinătoare a tuturor celor patru recorduri mondiale în procedeul bras și vizează deja probele de înot mixt.

În vara anului 1967 Catie Ball s-a antrenat de regulă de două ori pe zi. La fiecare antrenament ea parcurgea între 5 500 și 6 000 metri.

Aproximativ o jumătate din volumul ei de lucru era destinat procedeului bras. A lucrat mult și pentru probele de 200 și 400 metri-mixt. Acest gen de antrenament s-a dovedit a fi extrem de fructuos, asigurîndu-i posibilitatea îmbunătăţirii recordurilor mondiale la toate cele patru probe de bras: 100 metri — 1.14,6; 110 iarzi — 1.18,0; 200 metri — 2.39,5 și 220 iarzi — 2.46,9.

Antrenorul George Campbell o îndeamnă să se ocupe serios și de înotul mixt, dar nu în detrimentul brasului. «*Dacă vom simţi* — spune el — *că Catie este capabilă să suporte greutatea eforturilor necesare, atunci vom vedea cum sînt eșalonate aceste probe în programul olimpic de natație. Cred că este pe deplin capabilă să participe suplimentar la una sau două probe de înot mixt*».

Indiferent de faptul dacă se va decide sau nu la acest lucru, Catie Ball are cele mai mari șanse să cucerească medalii de aur la cele două probe de bras incluse în programul olimpic, fără să mai amintim de proba de ștafetă 4 × 100 m mixt în care aportul ei poate fi decisiv în lupta echipei pentru cucerirea locului întîi.

GYULA ZSIVOTZKI:

„Voi continua tradiţia“

Ungurii au o mare tradiţie în aruncarea ciocanului. După recordmanii mondiali Nemeth și Csermak — iată-l acum pe Zsivotzki.

Numele său a devenit sinonim cu acela al unuia din cei mai celebri aruncători de ciocan din toate timpurile. Recordman mondial oficial cu un rezultat de 73,74 m, realizat în anul 1965, Zsivotzki a obţinut în cele mai mari întreceri internaţionale clasificări superioare. Astfel, la Jocurile Olimpice de la Tokio, s-a clasat pe locul II, iar la Campionatele europene de la Budapesta, din anul 1966, pe același loc. A fost învins de același atlet de fiecare dată: sovieticul Romuald Klim. Se poate afirma că Zsivotzki a căpătat un fel de complex Klim. Anul 1968 a început sub bune auspicii, Gyula reușind încă din primele concursuri un rezultat de peste 70 m, care îl situează din nou în postură de favorit pentru Mexic.

Zsivotzki este înalt de 1,90 m și cîntărește 93 kg. S-a născut la 25 februarie 1937. Evoluţia performanţelor sale a fost următoarea:

1955	53,08
1956	59,68
1957	62,38
1958	64,10
1959	65,72
1960	69,53
1961	65,78
1962	70,42
1963	69,06
1964	69,09
1965	73,74
1966	71,94
1967	68,12
1968	72,00.

MARK SPITZ

„Totul sau nimic!“

Mark Spitz reprezintă speranţa natației americane. Tînărul student californian deţine cîteva recorduri mondiale la stilul fluture. Considerat succesorul lui Don Schollander el este capabil să reediteze succesul obţinut de acesta la Tokio, în anul 1964 (patru medalii de aur).

Spitz și-a dezvăluit posibilităţile native încă de la vîrsta de 11 ani. A stabilit atunci 17 recorduri S.U.A. în grupa sa de vîrstă. După trei ani ajunge în grupul de înotători antrenaţi de renumitul George Haines. Apreciind calităţile tînărului sportiv (1,80 m, 77 kg, braţe lungi), acesta îi propune să se specializeze în probele de fluture.

Succesele sale ameţitoare, Spitz le datorează lui Haines. În ceea ce privește planurile pentru Mexico, Spitz declară următoarele: «Totul sau nimic! Sau voi obţine ceea ce nimeni nu a reușit încă să obţină sau voi da uitării toate speranţele și idealurile mele.» **Cu tot aplombul care-l caracterizează, Spitz are unele temeri faţă de starturile la altitudine.**

Eșalonarea starturilor olimpice va juca un rol decisiv pentru Spitz. El își va putea îndeplini în întregime planul numai în cazul dacă între probele respective vor exista pauze de odihnă suficiente.

La întrecerile olimpice de la Mexico, Spitz intenţionează să ia startul în probele de 100 și 200 metri fluture, 400 metri liber, 200 și 400 metri mixt și să participe la ștafete. Dacă însă toate aceste probe se vor desfășura strîns una după alta, atunci șansele lui Spitz pentru cucerirea medaliilor olimpice de aur, vor scădea mult.

Don Schollander, marele său rival, spunea următoarele în legătură cu declaraţiile lui Spitz: «Acest lucru nu este serios. În lume există mulţi înotători care au suficiente premize să pretindă una din acele medalii pe care și le-a... predestinat Spitz».

Se pare că în ultimul timp însuși Spitz a început să se îndoiască de cele afirmate mai înainte, revizuindu-și într-o oarecare măsură planurile. Astfel, nu de mult el a declarat ziariștilor următoarele: «A fi înotătorul numărul unu este foarte bine. Dacă această poziţie este ameninţată, mă voi rezuma la probele mele favorite». **Probele la care se referă tînărul înotător sînt cele de 100 și 200 metri fluture. La aceasta din urmă deţine și recordul mondial stabilit anul trecut, cu timpul de 2.05,7 min. În plus, este mai mult ca sigur că va fi inclus și în componenţa echipelor de ștafetă.**

Indiferent însă de declaraţiile și calculele preolimpice, Mark Spitz rămîne marele favorit al Jocurilor Olimpice de la Mexico.

Itinerar turistic

PE SEMENIC LA CUMPĂNA APELOR

Există un loc, de o rară frumusețe, pe care puțini iubitori de drumeție îl știu. Un loc unde turistul poate găsi zăpadă excelentă pentru schi, timp de aproape șase luni pe an. O anumită așezare a versanților și un anume microclimat mențin mantia albă pînă spre sfîrșitul lui aprilie. Un asemenea loc se găsește pe Muntele Mic. Dar aici, în munții Semenicului, de unde izvorăsc Nera, Carașul și Timișul sînt numeroase alte popasuri pline de frumusețe, mai ales vara cînd toate întinderile sînt inundate de verdele pădurilor de brad și fag.

Cel mai ușor drum spre aceste locuri începe fie din Caransebeș, fie din Reșița. Din Caransebeș se ajunge la Muntele Mic pe un drum secundar (13 km), după care sînt de mers încă 5 km pe un pitoresc drum forestier ce poate fi parcurs și cu cai închiriați din comuna Borlova. O dată ajuns la complexul de pe Muntele Mic turistul găsește două hoteluri — «Bela Vista» și «Brădișor». Cine poposește aici vara se poate bucura și de plăcerile înotului într-un bazin amenajat la 1.500 m altitudine. Se pot admira peisaje de neuitat peste valea Sebeșului, a Timișului, Bistrei și pînă departe în cîmpia bănățeană. La cîțiva pași mai sus de complex, se află o alcătuit din cinci cabane cu 130 locuri, un teren pentru camping, restaurant; pe malul lacului — pe ale cărui ape se pot practica diferite sporturi nautice și înotul — se află un club nautic și un bufet; la numai 5 km amatorii de pescuit își pot încerca norocul la păstrăvi.

De aici se pot organiza excursii prin locuri de o sălbatică frumusețe ori legate de trecutul poporului român. Lîngă comuna Iabalcea sînt Cheile Pralazului, cu peisaje pline de măreție și cu interesante formațiuni calcaroase. Nu departe se află «Cheile Carașului», operă multimilenară a rîului Caraș, declarate, ca și Cheile Pralazului, rezervație naturală faunistică și floristică. De la complexul Crivaia tot pe poteci de munte, se ajunge la lacul Buhui, format de un baraj ridicat de mîna omului. Nu departe de lac se află și vestita peșteră Buhui: săpată de apele rîului cu același nume, care, lîngă Anina, dispare sub albia sa și curge pe sub pămînt. Peștera e o capodoperă a apei într-un munte de calcar; are cîteva săli pline de ghirlande de stalactite de un alb imaculat, ochiuri mari de apă, numeroase forme de calcar sugestiv numite — vulturul, cascada izvorului, cascada albă,

Valea Minișului, spre Semenic

bisericuță din lemn, în stilul specific maramureșan, părînd a-și sprijini turla-i zveltă în tăriile cerului. De aici se pot face excursii spre Poiana Mărului, Poiana Nedeii și muntele Tarcu (2190 m alt.) de unde se deschide o frumoasă perspectivă spre crestele Retezatului. Pietrele «Scorila» aduc aminte călătorilor de numele tatălui celui ce a fost marele erou al dacilor — Decebal. De fapt, aceste meleaguri sînt pline de vestigii daco-romane. La înapoiere spre Caransebeș turistul trebuie să se oprească la Turnul Ruieni, de pe valea rîului Sebeș și să admire «Turnul lui Ovid», străveche construcție de piatră, care servea la semnalarea de la depărtare a oștilor dușmane. Apoi, lîngă comuna Jupa alt popas: lîngă relievele Castrului Tibiscum, una din cele mai vechi așezări municipale din Dacia Felix. Aici s-au întîlnit cele două coloane ale armiilor romane ce urcau dinspre Dunăre, înainte de a da marea bătălie de la Tapae, cu oastea lui Decebal. În apropierea castrului s-au ridicat apoi și alte cetăți — Gaganis, Agmonia, Caput-Buballi Pons Augusti. Aici se pot vedea în prezent ruinele castrului roman și o parte din construcțiile municipiului.

Pe drumul nr. 58 se ajunge la Reșița, mare cetate a siderurgiei românești, reședința județului Caraș — Severin. După ce vizitați acest interesant oraș al oțelarilor, propuneți-vă o călătorie pe Semenic. Se ajunge acolo cu un autobuz, și mai departe cu teleferîcul. Pe un platou întins, la 1.400 m altitudine, se găsește un mare complex turistic: 14 cabane, un hotel, restaurant, club, cîteva pîrtii de schi prevăzute cu schilift. La poalele Semenicului, dincolo de comuna Văliug, unde se află un lac de acumulare format de apele Bîrzavei, se poate popasi la complexul turistic Crivaia, zidul chinezesc, pielea de leopard.

Tot la sud de lacul Buhui, nu departe, se pot vizita Cheile Minișului — o vale dăltuită în calcar, cu impresionante forme carstice. Drumul poartă călătorul printre pereți drepți, înalți de 2—300 m, cu profile ciudate și cu nume la fel de ciudate. Flora și fauna au pe aici caracteristici mediteraneene. Nu departe de complexul turistic Crivaia, poate fi vizitată celebra peșteră Comarnic, monument al naturii, «construită» de rîul Ponicova. Lungă de 5 km această peșteră este alcătuită pe mai multe nivele. Sînt pietrificate fel de fel de altare de piatră, flori, fructe, orgi, ce-și dau imaginea unui palat de cleștar din basme.

Dacă tot sînteți pe aceste locuri de negrăită frumusețe, trageți o fugă și pînă în comuna Berzovia. Veți putea studia aici urmele cetății daco-romane Berzobis, devenită mai tîrziu municipiu roman, ale cărui locuințe par a fi ridicate după modelul celor din orașul Pompei. Și tot aici se poate vedea și unul din marile valuri de apărare romane ce se întindeau peste Banat. Este locul unde se încrucișează străvechile drumuri ce veneau de la cetatea daco-romană Argidava de lîngă Vărădia și de la cetatea daco-romană care a existat cîndva la Moldova Veche, unde se află azi o mare exploatare de minereuri neferoase.

Cei ce iubesc natura, găsesc pe aceste meleaguri bănățene nenumărate obiective turistice și istorice, frumuseți peisagistice greu de descris care răsplătesc cu prisosință osteneliie drumeției.

Ion PREDA
și
Ion Valeriu POPA

CÎTEVA DIN SECRETELE TINEREȚII SĂNĂTĂȚII FRUMUSEȚII

Începînd din acest număr inaugurăm un ciclu de articole privitoare la gimnastica medicală, căutînd să ne adresăm în egală măsură tuturor vîrstelor și cît mai multor tipuri de deficiențe fizice.

Prima serie de exerciții îndeplinește acest deziderat în întregime prin însăși natura sa: EXERCIȚII PENTRU DEZVOLTARE FIZICĂ GENERALĂ.

În numerele viitoare vom continua cu: *exerciții pentru combaterea obezității, exerciții de suplețe, gimnastică igienică* etc.

Sperăm că în acest fel să venim în ajutorul multora dintre cititorii noștri și să umplem un «gol» în cadrul tendinței de acoperire a unui număr cît mai mare de probleme care privesc activitatea fizică și sportivă în general.

În acest scop am solicitat concursul tov. dr. Edit Petruț de la Dispensarul medical pentru sportivi, ale cărei indicații vă invităm să le urmăriți în rîndurile care urmează.

Suita de exerciții care urmează se adresează tuturor vîrstelor, cu amendamentul ca acei care nu sînt obișnuiți cu efortul fizic sistematic să înceapă cu un număr redus de repetări, crescîndu-le în fiecare zi.

După o perioadă de adaptare, numărul de repetări poate să depășească valorile menționate.

Primul exercițiu se adresează atît unei ținute corecte, cît și tonificării musculaturii membrelor inferioare, ameliorînd și echilibrul.

Exercițiul II se adresează predominant musculaturii spatelui, a cărei contractură trebuie să se simtă în timpul execuției.

Exercițiul III este mai dificil și se adresează musculaturii abdominale. După un timp se vor menține genunchii întinși cîteva secunde, poziție care ajută la o tonifiere mai bună a dreptului abdominal.

Exercițiul IV se va face încet, inspirînd adînc și expirînd lent. Acest exercițiu se poate intercala și între celelalte, mai ales la persoane care obosesc mai repede.

Exercițiul V se adresează cu predilecție mușchilor transversali și oblic abdominali și în același timp musculaturii spatelui, umerilor și brațelor.

Exercițiul VI întărește musculatura lombară și a spatelui și combate oboseala care derivă din pozițiile incorecte menținute în timpul zilei la persoanele cu ocupații statice.

Orice program trebuie să se termine cu un exercițiu de respirație profundă, care, pe lîngă asigurarea unei bune oxigenări a sîngelui, are și rolul de liniștire după efortul executat.

Ritmul mai viol solicită mai mult aparatul circulator, iar execuția mai lentă și menținerea pozițiilor cu musculatura în contracție tonifică și dezvoltă mai repede.

Gimnastica se face de preferință dimineața, în fața geamului deschis.

Dr. Edit PETRUȚ

EXERCIȚII PENTRU DEZVOLTAREA FIZICĂ GENERALĂ

Ex. 1. Douăzeci de pași mers cu brațele lateral. La fiecare pas, se va ridica un picior, întins, cît mai sus.

Ex. 2. Se execută din stînd. Ridicarea alternativă a picioarelor întinse la spate, cît mai sus, concomitent cu ducerea brațelor la spate și înclinarea capului pe spate. Se repetă de 16 ori.

Ex. 3. Se execută din șezînd, cu genunchii îndoiți la piept, cu brațele sprijinite la spate, pe dușumea. Din această poziție veți îndoi și întinde genunchii de 12 ori.

Ex. 4. De respirație. Veți executa 4 respirații. La inspirație înclinați capul pe spate, ducînd în același timp și brațele la spate. La expirație înclinați capul în piept și încrucișați brațele în față.

Ex. 5. Îndoire laterală cu fandare. Din ușor depărtat stînd, executați un pas lateral, cît mai mare, cu genunchiul îndoit și îndoiți trunchiul de partea inversă, cu brațele sus. Revenire în poziția de plecare. Exercițiul se execută de 10 ori, alternativ cu piciorul drept și stîng.

Ex. 6. Din depărtat stînd, înclinați trunchiul înainte, cu spatele cît mai drept și cu capul sus. Ducînd brațele lateral, veți executa 20 de arcuiri de brațe din această poziție.

Încheiem programul cu exercițiul de respirație de la numărul 4.

Prof. Marga CONSTANTINESCU

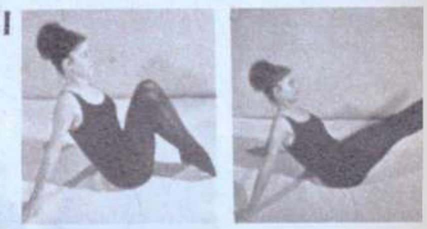
I

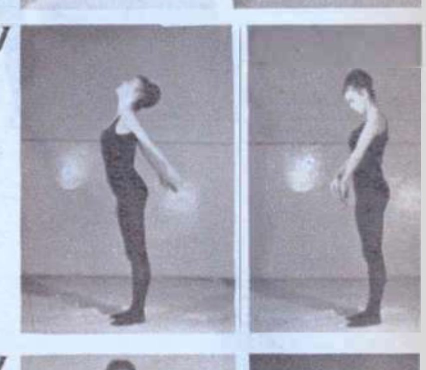
II

III

IV

V

VI

O victorie a rugbiului în mişcare, exprimat în fotografia noastră de impetuosul ŢUŢUIANU, surprins în plină şarjă. A fost o partidă plăcută, care a marcat superioritatea formaţiei noastre, dar în acelaşi timp şi progresul rugbiştilor cehoslovaci, adepţii unei concepţii moderne de joc.

SPORT
LEI 2